ΟΙ ΜΝΗΜΕΣ ΜΟΥ
ΣΕ ΕΡΓΑ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Υπό
Αναστασίου Κολοκοτρώνη

MY MEMORIES
INTO ARTS/FOLKLORE
By
Anastasios Kolokotronis

Απονομή βραβείου για τη συμβολή στο πολυπολιτισμό της Βικτόρια σε έργα λαϊκής τέχνης παρά του εντιμότατου πρωθυπουργού Στιβ Μπρακς στις 2/12.2005
Award for Service Delivery to Multicultural Victoria- Arts/Folklore by the Premier of Victoria the Hon. Steve Bracks Fr. Dec 2/2005

Μελβούρνη-Melbourne
2008

Προλεγόμενα-Preface

Η τέχνη της ζωγραφικής και της χειροτεχνίας μου άρεσε ακόμα από τα παιδικά μου χρόνια . Επειδή οι γονείς μου δεν είχαν την οικονομική τους άνεση να μου αγοράζουν παιχνιδάκια τα έκανα για μένα ο ίδιος με ότι υλικά έβρισκα αλλά έκανα και για τους φίλους μου που παίζαμε μαζί.

I loved painting and handcraft work since I was a young boy. Because my parents couldn't afford to buy me ready made toys I was making them for myself from any scrap material I could find, also I would make some for my friends when they couldn't make themselves to play with

Όταν πήγα στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή, αμέσως μετά την γερμανική κατοχή, η αμερικανίδα καθηγήτρια των καλών τεχνών Marion E Miller πρόσεξε εμένα και τον συμμαθητή μου Νίκο Χατζημάρκο ότι είχαμε θέληση και λίγο ταλέντο και μας έπαιρνε μετά τις σχολικές ώρες για ιδιαίτερα μαθήματα ζωγραφικής.

After the end of the 2nd World War I went to the American Farm School to study agriculture, the art teacher Miss Marion E Miller observed that my fellow student Nikos Hadjimarkos and I had some talent of artistic ability and willing to learn, therefore she encouraged us to attend some after hour classes to teach us the painting techniques

Η εκπαίδευσή στη γεωπονία και γεωργοτεχνική εκτός από τα θεωρητικά μαθήματα κάναμε για αρκετές ώρες χρήση των χεριών μας σε διάφορες πρακτικές δουλειές που σχετιζόντουσαν με την γεωργία, κτηνοτροφία, κηπουρική, πτηνοτροφία, επισκευές μηχανημάτων και ηλεκτρικών ειδών και πολλά άλλα που μου έδωσαν την ευκαιρία να μάθω αρκετά πράγματα που φάνηκαν χρήσιμα σε όλη μου την ζωή και για τα οποία είμαι πολύ ευγνώμον

My training in agriculture apart from having had half a day theory in the classroom I had to learn to use my hands properly to learn the practical part of the course, farming, gardening, husbandry, dairy, poultry etc, also machinery and electrical repairs and various other things which they became very useful in my life in later years with great appreciation.

1945 ως μαθητής στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή της Θεσσαλονίκης
1945 as a student at the American Farm School in Thessaloniki

Εναέρια φωτογραφία με ένα μέρος των εγκαταστάσεων της Αμερικανικής Γεωργικής Σχολής της Θεσσαλονίκης όπου εκπαιδεύτηκα στην γεωπονία και γεωργοτεχνική.
Aerial and partial view of the American farm school of Thessaloniki where I studied agriculture and farming technology

Τάσος Κολοκοτρώνης
Tasos Kolokotronis

Οι μνήμες μου σε έργα λαϊκής τέχνης
My memories into Arts /Folklore

Μικρές ιστορικές περίοδοι
Sort historical periods

Γεννήθηκα στη Θεσσαλονίκη το 1929 και μεγάλωσα στο παρακείμενο χωριό Νέα Μαγνησία Οι κάτοικοι του ήταν πρόσφυγες που είχαν έρθει το 1922 από τη Μαγνησία της Σμύρνης της Μικράς Ασίας που στην πλειοψηφία τους ήταν γεωργοί και κηπουροί

I've born in Thessaloniki in 1929 and grew up at the nearby village of Nea Magnesia. The inhabitants were refugees from the area of ancient city of Magnesia (Manisa) who've been uprooted by force after the disastrous war in 1922 by the Turks. Most of them were farmers and market gardeners.

Η εγκατάστασή και η προσαρμογή τους στην νέα τους πατρίδα με διαφορετικό γλωσσικό ιδίωμα ήθη και έθιμα και σε περιοχή αναξιοποίητη ακαλλιέργητη και σχεδόν ακατοίκητη ήταν αυτό που συναντήσανε τα πρώτα τέσσερα χρόνια και ήταν τραυματική και η κατοίκηση τους σε σκηνές ήταν αφόρητη.

The establishment and adaptation in their new country with a different linguistic idiom and cultural background and in an area undeveloped, uncultivated and almost barren was what they faced the first four years and it was very traumatic and living in tents for that long years was utmost unbearable

Όταν όμως το κράτος το 1925 άρχισε να ανοικοδομεί σπίτια, στάβλους, δρόμους. και να του χορηγεί τεμάχια γης για καλλιέργεια με κάποια προσφυγική αποζημίωση άρχισαν όλοι με ζήλο και όρεξη να ξεχερσώνουν τα άγονα και βαλτώδη εδάφη και να τα μετατρέπουν σε προσοδοφόρους λαχανόκηπους και να κτίζουν νέες πατρίδες από το μηδέν γι αυτούς και τα παιδιά τους..

When, finally the government in 1922 began to build houses, stables, roads and compensated them with some cash they began with great zeal and enthusiasm transforming the barren and marshy land into an income bearing gardens and farms. This was the beginning of building a new life in a new country.

Καθώς μεγάλωνα μάθαινα και μιλούσα δύο γλώσσες ,τα ελληνικά και τα τουρκικά και το περιβάλλον ήτανε μέσα σε ένα πολυσύχναστο καφενείο από πρόσφυγες προερχόμενοι από διάφορα μέρη της Μικράς Ασίας με διαφορετικά ήθη και έθιμα και διαλέκτους.

As I was growing up, I was learning to talk two languages, the Greek and Turkish and the surrounding of my upbringing was in the coffee house which was the gathering place for the refugees all with cultural differences and various spoken dialects.

Η καθημερινή μου συναναστροφή με τους ανθρώπου αυτούς μου έδινε την ευκαιρία να ακούω και να μαθαίνω διάφορες ιστορίες, γενικά, για τη ζωή τους, τις πατρίδες τους και για τις περιπέτειες τους με τη προσφυγιά και για την καθημερινή ζωή τους. Γι αυτό το καφενείο ήταν και μία πηγή μάθησης για μένα .

My everyday association with those people gave me the opportunity to listen and learn all sorts of stories in general and also about their personal lives their places and their adventures and experiences about being refugees and also about their everyday life. Therefore the coffee shop for me was a source of learning

1950 Δεκέμβριος. Μία παρέα προσφύγων κάθονται στη λιακάδα στο δυτικό μέρος του καφενείου μας με τον πατέρα μου δεξιά. Στη μέση είναι η μητέρα μου με την αδελφή μου

December 1950. A group of refugees enjoy the winders sun at the west side of my dad's coffee house. On right is my father and in the middle my mother and sister.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Ο τόπος που γεννήθηκα, η Νέα Μαγνησία
Ήταν χωριό παράδεισος μ' όλη τη σημασία
Το κτίσαν για τους πρόσφυγες απ τη Μικρά Ασία
Ήταν αυτοί που γλίτωσαν των Τούρκων τη μανία

Για χρόνια υποφέρανε μα με σκληρή δουλειά
Λιβάδια ξεχερσώσανε γυναίκες και παιδιά
Από το μηδέν αρχίσανε νοικοκυριά ανοίξαν
Παιδιά κι εγγόνια απέκτησαν τον πόνο τους τον πνίξαν

Όλοι μαζί δουλεύανε με ζήλο και μεράκι
Τρώγαν φρέσκα λαχανικά πίναν πηγής νεράκι
Ο τόπος ήταν έφορος κι όλοι καλλιεργούσαν
Ωραία ζαρζαβατικά στην αγορά πουλούσαν

Είχανε κάρα κι άλογα μοσχάρια κι αγελάδες
Μ' αγάπη φρόντιζαν γι αυτά ήταν σ' όλα προστάτες
Το βράδυ μετά τη δουλειά γύριζαν στο σπιτάκι
Στον καφενέ κατέληγαν για ούζο και κρασάκι

Ο καφενές του Πρόδρομου που ήταν σα Βουλή
Πίνανε κουβεντιάζανε πέρνα και συμβουλή
Αργά πριν απ' τις δώδεκα φεύγαν να ξαποστάσουν
Την άλλη μέρα απ' την αρχή δουλειά ξανά να πιάσουν

Τις Κυριακές δε ξέχναγαν να παν στην εκκλησιά
Μια προσευχή να κάνουν νάχουν καλή σοδιά
Καλά τα χρόνια πέρναγαν μέχρι και το σαράντα
Μα στις 28 τ' Οκτώβρη ήρθαν στραβά τα πάντα

Τον πόλεμο μας κήρυξαν ξάφνου οι Ιταλοί
Κ' οι μήνες που ακολούθησαν δεν ήτανε καλοί
Έξι μήνες δε πέρασαν ήρθανε οι Ναζί
Τη χώρα μας σκλάβωσαν και το λαό μαζί

Τέσσερα χρόνια κατοχή πείνα και δυστυχία
Όλοι τους πολεμήσαμε με πείσμα και μανία
Ήρθε καιρός που τέλειωσε η δόλια κατοχή
Όλοι λέγαν ανέτειλε μια νέα εποχή

Δεν πέρασε πολύς καιρός και για μικρή αιτία
Αλληλοσκοτωθήκαμε για μια πενταετία
Όλος ο κόσμος θάλεγε …..«Οι έλληνες οι βλάκες
Φαγώνονται σαν τα σκυλιά, είναι όλοι μαλάκες»

Όταν πια καταλάβαμε δεν ήμασταν εντάξει
Μπήκαν στη μέση οι δυνατοί μας έβαλαν σε τάξη
Μετά αυτό το πατηρτί που είχε αίσιο τέλος
Κάποια χαρά πια ένοιωσε ο νέος και ο γέρος

Όλοι ρίχτηκαν στη δουλειά και άλλοι φεύγαν έξω
Τη ξενιτιά προτίμησα μονά ζυγά να παίξω
Η χώρα που θα πήγαινα ήταν η Βραζιλία
Μα η τύχη έτσι τόφερε ναρθώ στη Αυστραλία

Δοξάζω πάντα το θεό πού ήρθα σ' αυτή τη χώρα
Μου έδωσε ότι ήθελα μέχρι αυτή την ώρα
Υγεία οικογένεια δυο κόρες εξ εγγόνια
Τρία δε κοριτσόπουλα που είν τα δισεγγόνια
Χώρα ευλογημένη νάναι καλά αιώνια

Τάσος Κολοκοτρώνης 2000

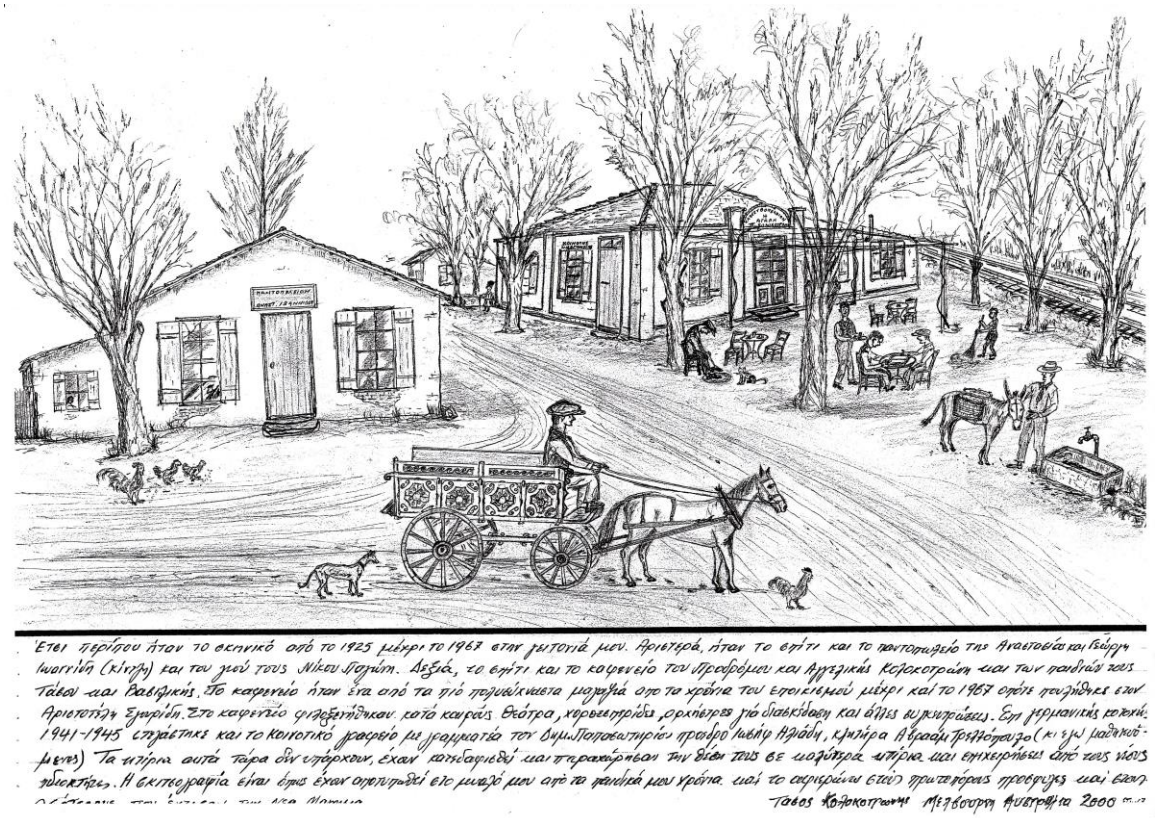

Σκίτσο. Δεξιά του καφενείου του πατέρα μου με τη μεγάλη αυλή μπροστά με τις δύο σιδηροδρομικές γραμμές και την εθνική οδό με το σπίτι από το πίσω μέρος. Αριστερά είναι το παντοπωλείο της κυρ' Αναστασίας Ιωαννίδου Left the Grocery shop and on the right my fathers coffee shop and house, next to railways and National Highway

Δεκέμβριος 1950. Φωτογραφία του καφενείου της ανατολικής πλευράς με την αδελφή μου Βασιλική. Με άδεια, κατά τη διάρκεια που υπηρετούσα στο Τεχνικό Σώμα Στρατού.

December 1950 a picture of the east side of the coffee shop, here with my sister Vasiliki. On leave during my service with the Technical Arm Forces

Όλα αυτά τα χρόνια της παιδικής μου ηλικίας που ζούσα και μεγάλωνα στο νέο χωριό και μέχρι την ημέρα που αποφάσισα να μεταναστεύσω στην Αυστραλία θαύμαζα απερίφραστα τους ανθρώπους αυτούς για το μεγαλείο της ψυχής τους ,την υπομονή και επιμονή να ριζώσουν και να δημιουργήσουν κάτι από το τίποτα .

All those years of my childhood life and upbringing in the newly establish village I watched with amazement those magnificent people and the greatness of their spirit to take root and create something from nothing.

Η περιέργεια μου σε διάφορα πράγματα σαν παιδί ήταν πολλές φορές εις βάρος μου ιδιαίτερα όταν αψηφούσα τις εντολές των γονιών να μη φεύγω μακριά από το σπίτι και προ παντός από το καφενείο που ο πατέρας μου είχε πάντα την ανάγκη μου να τον βοηθάω στο μαγαζί με το σερβίρισμα ή πλύσιμο των πιάτων.

My curiosity as a child on various things sometimes was against me particularly when I ignored my dad's wish not to go away from home and in particular from the shop who always needed me to help him serving the customers or washing the dishes

Η μανία μου ήταν να πηγαίνω να βλέπω διάφορα έργα που κατασκεύαζαν στο χωριό. Σπίτια, στάβλους. φούρνους πηγάδια, μαγκανοπήγαδα, κάρα αλέτρια, σβάρνες και άλλα γεωργικά μηχανήματα. Πήγαινα ακόμα και στη Θεσσαλονίκη και έβλεπα τους τεχνίτες.

Persistently I would go to watch various projects that were taking place in the village, like. Houses, stables, bread baking ovens, wells, water pumping machines, ploughs and other farming equipments. Even I would go to Thessaloniki to watch some craftsmen

που κατασκεύαζαν αλογόκαρα διαφόρων ειδών, σάγματα, είδη σιδερικών και τους μηχανικούς στα συνεργεία αυτοκινήτων που τα περισσότερα ήταν υπαίθρια τότε
building all sort of horse carts, packsaddles, iron works, also I would stare at the mechanics doing repairs on cars which in those days garages were operating outdoors.

Στην Ελλάδα τόσο τα προπολεμικά χρόνια όσο και τα μεταπολεμικά ήταν δύσκολα για τα οποία έχω γράψει χωριστά για την κάθε εποχή, όπως επίσης και για τη πενταετή μου στρατιωτική θητεία ως εθελοντής που εντάχτηκα το 1948 για να αποκτήσω την ειδικότητα του μηχανικού αυτοκινήτων. Απολύθηκα δε το 1953 και το 1954 αποφάσισα να μεταναστεύσω στην Αυστραλία για ένα καλλίτερο μέλλον.
In Greece the pro war years and also the years after the war were difficult for which I have written separately for each era as well as for my time in the Army as a volunteer for five years to be trained as a motor mechanic. I've resigned in 1953 and in 1954 I've decided to migrate to Australia for a better future.

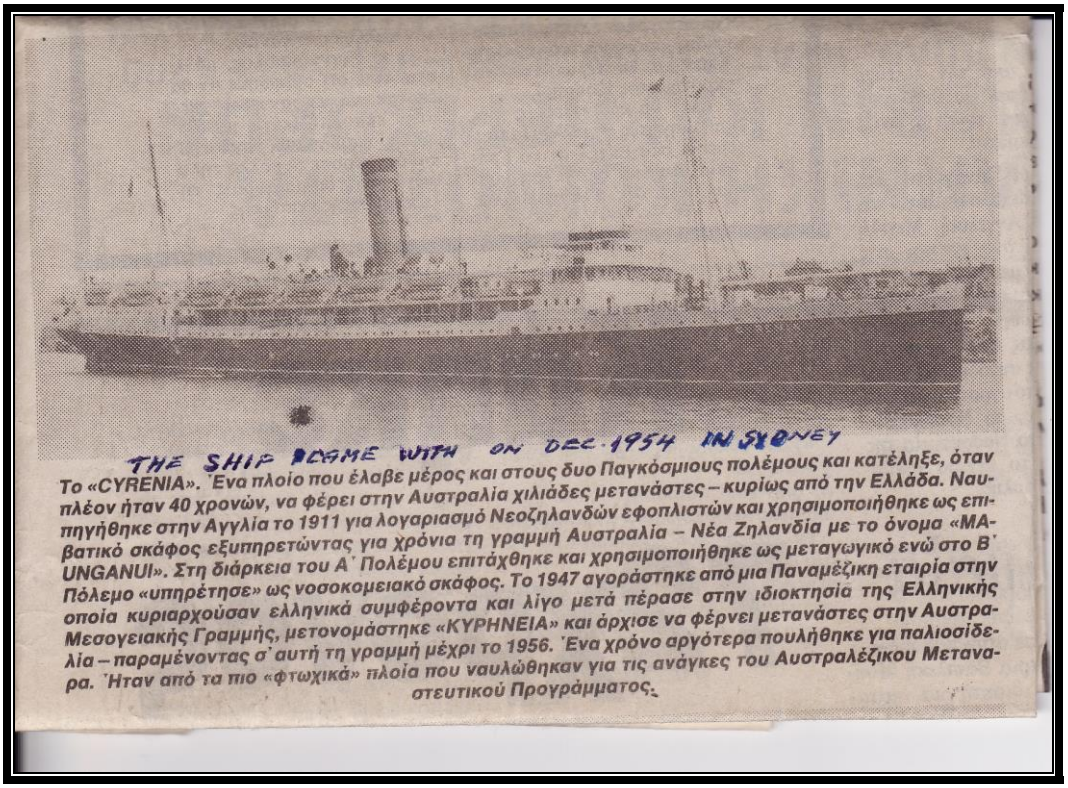

The ship "CYRENIA" After in operation in two World wars and 40 years old she was commissioned to carry migrants mostly from Greece
Build in England in 1911 for NZ under the name "MAUNGANUI" served in both WW as a merchant and as a hospital ship and later sold to Greek shipping interest and renamed to KYPHNEIA and started carrying migrants to Australia until 1956 and then sold for scrap.
This was the ship I sailed with from Piraeus on 20-11-54 and arrived in Sydney on 25 of December 1954 and transferred to the migrant training camp of GRETA, NSW.

Δεκ. 1954 στο κατάστρωμα του πλοίου ΚΥΡΗΝΕΙΑ με τους φίλους μου αριστερά ο Τάσος Καβαλιώτης στο κέντρο εγώ, και δεξιά ο Λάζαρος Τύρης
Dec.1954 on the deck of the ship CYRENIA with my friends from left Tasos Kavaliotis, I am in the middle and Lazaros Tyris on the right

Ενώ ταξίδευα για ένα άγνωστο μέρος με εξασφαλισμένη δουλειά στέγη και φαγητό με το πλοίο που είχε πολλές ανέσεις, θυμόμουν τις ιστορίες που άκουα από τους γονείς και συμπολίτες μου όταν αυτοί φεύγανε με τα πλοία από τη Σμύρνη σαν πρόσφυγες για να γλιτώσουν τη σφαγή από τη μανία των Τούρκων .

While on board traveling to an unknown country but with a secure job meals and accommodation and with a ship offering comfort to all I remembered the horrible stories I'd heard from my parents and fellow citizens about their forceful departure from Smyrna to escape from being slaughtered by the frenzy Turkish mobs

Η άφιξη μου στην Αυστραλία και η προσαρμογή στη καινούρια πατρίδα δεν ήταν εύκολη αλλά ούτε και δυσκολεύτηκα να προσαρμοστώ διότι ήξερα αρκετά καλά τα αγγλικά, να γράφω και να διαβάζω που τα είχα μάθει όταν σπούδαζα στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή Θεσσαλονίκης Επίσης εκτός που ήμουν ικανός να κάνω γεωργικές και εργατικές δουλειές ήμουν και ειδικευμένος μηχανικός αυτοκινήτων .

My arrival in Australia and the adaptation to my new country wasn't easy neither hard for me. I was privileged to speak, read and write some English I've had learned when I was studying at the American Farm School of Thessaloniki. Also, apart from being able to do any farming or laborers job I was a qualified motor mechanic.

Το ξεκίνημα της ζωής μου στην Αυστραλία (περιληπτικά)
Starting my life in Australia (in short)

Μετά από μία περιπέτεια ενός μηνός στο Κέντρο Μετανάστευσης της Greta NSW πήρα μαζί μου τους φίλους μου Λάζαρο Τύρη και Λεωνίδα Καρακατσάνη φύγαμε λαθραία και ήρθαμε στη Μελβούρνη. Η πρώτη μας κατοικία ήταν κοντά στο σταθμό Moreland του Coburg στο σπίτι μίας Πολωνέζας, δωμάτιο με πρωινό. Αυτή μετά από μία εβδομάδα μας έδιωξε με το δικαιολογητικό ότι τρώγαμε πολύ ψωμί, μισό πακέτο βούτυρο και ένα βάζο μαρμελάδα το πρωί και κάναμε ντους κάθε μέρα.
After an adventurous month at the Migrant Camp in Greta NSW I took with me my friends Lazaros Tyris and Leonidas Karakatsanis and came to Melbourne. Our first residence was a rented room with breakfast provided close to the railway station of Moreland in Coburg owned by a Polish lady. A week later she kicked us out because she thought we were eating too much bread and consumed excessive butter and one jar of jam every morning and had every day shower.

Αμέσως μάθαμε ότι επί της Sydney road και κοντά στη Moreland Road υπήρχε ένα ελληνικό εστιατόριο café όπου πήγαμε να ζητήσουμε βοήθεια. Ο ιδιοκτήτης λεγόταν Σταμούλης και μας έστειλε να πάμε να δούμε τον εξάδελφό του Ευθύμιο Σταμούλη που ήταν πολύ κοντά και επί της 20 Cozens St. Brunswick που νοίκιαζε δωμάτιο
Soon we learned that on Sydney Road near Moreland Road there was a Greek café and went there for assistance. The owner was Mr Stamoulis and he sent us to meet his cousin Mr. Efthymios Stamoulis who lived in 20 Cozens St in Brunswick and had empty room

Η γνωριμία μας με τον κυρ Ευθύμη ήταν πολύ εντυπωσιακή. Με θερμή υποδοχή και ευγένεια αφού μας έδειξε το μπροστινό δωμάτιο που είχε μας κράτησε το βράδυ να φαμε μαζί τους. Εκεί γνώρισα την σύζυγο του κυρία Μάχη και τα παιδιά τους Σπύρο, Νικηφόρο και Ελενίτσα Την άλλη μέρα μας βρήκε και δουλειά σε παρακείμενο εργοστάσιο. Μαζί τους έζησα περίπου επτά μήνες και έφυγα όταν παντρεύτηκα.
Our acquaintance with Mr Thymios was quite impressive. He welcomed us with warm filings and kindness and took us around to show the front room that we would occupy and later he invited us to share with them a dinner. That is where I met his kind wife Mrs. Mahi and their children Spiro, Nikiforo and Helen. The next day he even found us a job at the nearby factory. I lived with Stamoulis family about seven months and I left when I got married.

Όλο το διάστημα αυτό που έζησα με την οικογένεια Σταμούλη ήταν αναμφίβολα αξέχαστη αλλά και στα μετέπειτα χρόνια είχαμε καλές σχέσεις και συνεργασία ιδιαίτερα με τον Σπύρο όταν είχαμε συνεργεία επισκευών. Αργότερα δε ένα διάστημα όταν η οικογένεια του αείμνηστου Σπύρου Σταμούλη έμενε ακόμα στο 20 Cozens έστελναν τα παιδιά του στο ελληνικό σχολείο του Coburg όπου τα δίδασκε ελληνικά η σύζυγος μου .
During my stay with the Stamoulis family it was undoubtedly unforgettable and the years that followed we always had good relationship and in particular with Spiro when both of us had car repairs workshops. When still at 20 Cozens St. their children attended the Co burg's Greek school where their teacher was my wife

19-4-1955 στην 20 Κόζενς στριτ του Μπράνσγουικ. αρ ο Λάζαρος, εγώ και ο Λεωνίδας
19-4-1955 opposite 20 Cozens St Brunswick. From left Lazaros, Me and Leonidas

19-4-2006 οι ίδιοι μετά από 51 χρόνια συνάντηση μπροστά στα γραφεία του Ν. Κόσμου.
19-4-2006 we are together again 51 years later in a reunion in front of N Kosmos offices.

Η Αυστραλία μου πρόσφερε μία καλή και σπάνια ευκαιρία να αποκτήσω μία ειδικότητα με ευρύ μέλλον και καλό μισθό που το εκτίμησα απερίφραστα. Την ίδια χρονιά, 1955, παντρεύτηκα με την νεοαφιχθείσα από τη Θεσσαλονίκη διδασκάλισσα δεσποινίδα Χριστίνα Τζέγκα. Σύντομα αποκτήσαμε δύο θυγατέρες και αγοράσαμε δικό μας σπίτι και αυτοκίνητο.

This country has given me a good and rare opportunity to gain a qualification with a wide future and good pay which I have greatly appreciated. It was the same year in 1955 when I've met and married the newly arrived from Greece teacher Christina Tzega, Soon we had two daughters, purchased our own house and a car

Η ημέρα του γάμου μας στις 1η Οκτωβρίου 1955 στον Ευαγγελισμό της Μελβούρνης
Our wedding day on 1st October 1955 at Evangelismos church in Melbourne

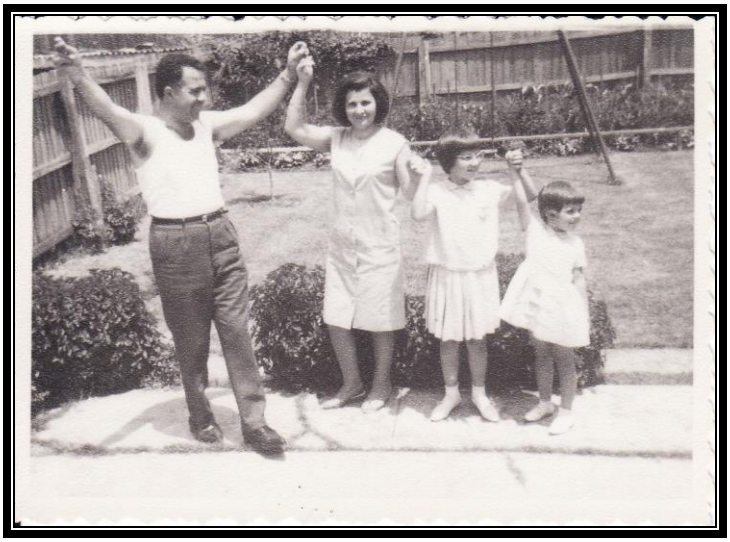

1964
Ημέρα χορού και διασκέδασης στη πίσω αυλή του σπιτιού μας μα τις δύο κόρες μας
Time to dance and enjoyment at the backyard of our house with our two daughters

Στις αρχές του 1955 ήρθα και εγκαταστάθηκα στη Μελβούρνη δούλεψα για λίγες μέρες σαν εργάτης και στη συνέχεια ως μηχανικός στην Αντιπροσωπεία Αυτοκινήτων Χόλντεν Queens Bridge Motors.Μετά έξη μήνες δοκίμασα το κόψιμο του ζαχαροκάλαμου με αποτυχία και επέστρεψα στη Μελβούρνη και άρχισα δουλειά στα εργοστάσια κατασκευής πολεμικών αεροπλάνων Commonwealth Aircraft Corporation CAC . Εκεί εκπαιδεύτηκα και απέκτησα την ειδικότητα του μηχανικού κινητήρων και εξαρτημάτων.

In early 1955 I came to live in Melbourne and my first job was in a plaster factory as a laborer and some days later as a motor mechanic at the Queens Bridge Motors, a largest Holden distributing company at the time. Six month later I've decided to try my luck cutting sugar cane in Cairns where I failed and return to Melbourne for a new start at the Commonwealth Aircraft Corporation as an aircraft mechanic on engines and components.

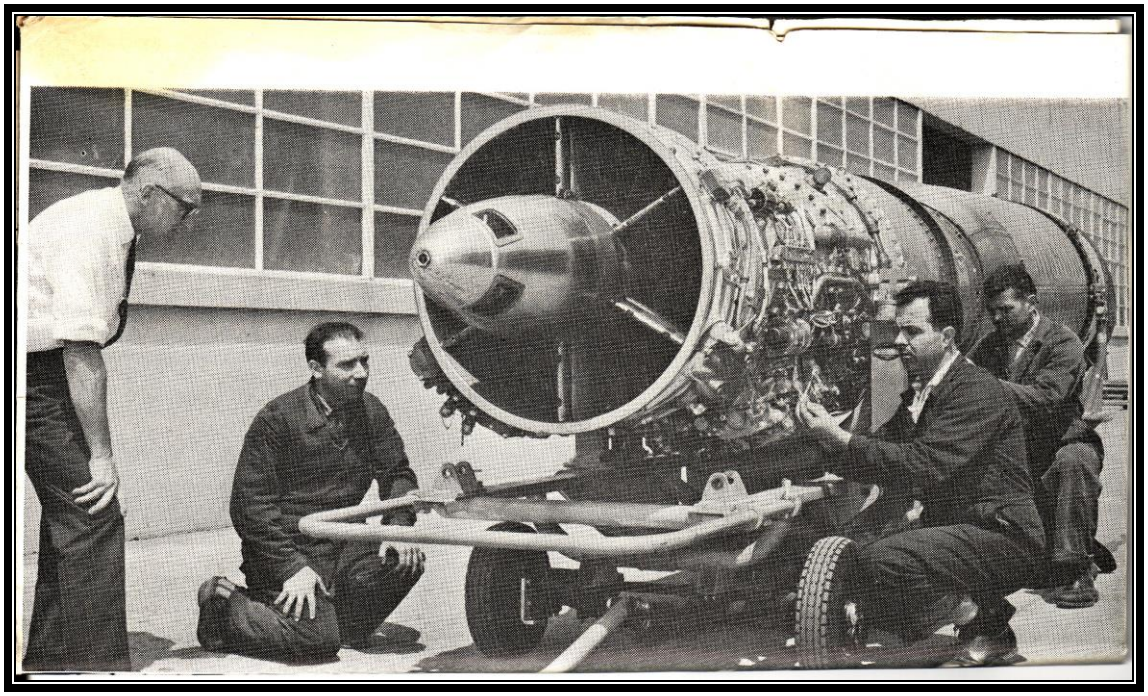

January 1964 at CAC Commonwealth Aircraft Corporation (I am in front on right)

Ο κ. E R Taggart επόπτης για την συναρμολόγηση και δοκιμή των κινητήρων Atar των Mirage με τους μηχανικούς κινητήρων αεροπλάνων, από αριστερά ,τον Λευτέρης Λάιο από την Αίγυπτο τον Αναστάσιο Κολοκοτρώνη(ο γράφων) από την Ελλάδα και τον Πίτερ Μίκελικ από την Γιουγκοσλαβία (πίσω δεξιά).

Mr. E. R. Taggart, jet engine assembly and test superintendent, checks an Atar engine for the Mirage bomber-fighter with aircraft engine mechanics from left Terry Layia from Egypt, Anastasios Kolokotronis,(myself) from Greece, and Peter Michelic from Yugoslavia back on right.

Μετά από δώδέκα χρόνια εργασίας στα εργοστάσια αεροπλάνων αποφάσισα να αρχίσω δουλειά στην αεροπορική εταιρεία Ansett Airlines of Australia στο αεροδρόμιο του Έσσεντον στη Μελβούρνη που ήταν τότε και διεθνές και κοντά στο σπίτι μου και με το προνόμιο να κάνω φθηνά και δωρεάν ταξίδια εντός και εκτός της χώρας .

After twelve years service at the Aircraft Factory I decided to work with the Ansett Airlines of Australia at the Essendon Airport which was then Melbourne's only international terminal also close to me and with the privilege to travel on concessions within Australia and overseas .

1967. Στο εργοστάσιο επισκευής κινητήρων Ansett Airlines στο Keilor Rd. Niddrie Εδώ ένας κινητήρας Alison για τα αεροσκάφη Electra. Οι μηχανικοί από Αριστερά ο γράφων με τον συντεχνίτη Jo Baravechio και Charlie Farrugia

1967 At the Ansett Airlines engines workshop at Keilor Road Niddrie. Here is an Alison engine for the Electra aircraft. The mechanics working on the engine are, from left, me from Greece, Jo Baravechio from Italy and Charlie Farrugia from Malta.

Στο συνεργείο αυτό επισκευάζαμε όλων των ειδών μηχανές και τα εξαρτήματα των μέχρι το 1972. Κατόπιν μεταφέρθηκε σε σύγχρονα εργαστήρια στο Ταλλαμαρίν. Το παλιό εργοστάσιο κατεδαφίστηκε και στη θέση του έγινε καινούρια υπεραγορά

At this workshop we repaired all types of engines and components until 1972. After that we reallocated in modern workshops at the Tullamarine Airport maintenance base. The old workshop later demolished to give way for a new shopping center

Το καινούριο και υπερσύγχρονο αεροδρόμιο σχεδιάστηκε να στεγάσει τις διεθνείς αεροπορικές γραμμές αλλά και τις τοπικές με υπερσύγχρονα εργαστήρια υψηλής τεχνολογίας και προσωπικό κατάλληλα εκπαιδευμένο

The new and modern Airport designed to accommodate the international airlines as well as the local ones with workshops equipped with highly sophisticated technology and well trained staff and tradesmen.

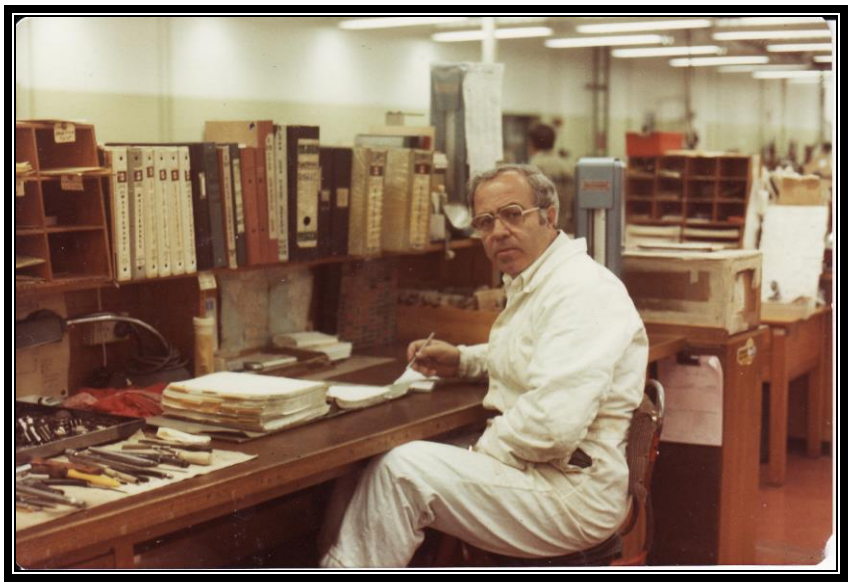

1982. Εδώ είμαι στα εργαστήρια ηλεκτρονικών, υδραυλικών και αεροτεχνικών εξαρτημάτων με ειδίκευση στις επισκευές των συστημάτων συνεχούς μετάδοσης κίνησης σε γεννήτριες των αεροσκαφών DC9, Boeing, Fokker F28 κλπ

1982. I am here in the electrical, hydraulic and pneumatic components repairs department specialized on (CSD) constant speed drives to generators of DC9, Boeing, Fokker F28 and others.

Το 1983 με την πρόοδο της τεχνολογίας όλες οι αεροπορικές εταιρείες αρχίσανε να ελαττώνουν το τεχνικό προσωπικό και για να μη τους διώχνουν προσφέρανε εθελοντική αποχώρηση με αρκετά καλή προσφορά αποζημίωσης την οποία δέχτηκα μαζί με άλλους τρεις χιλιάδες.

In 1983 the technological progress forced the Airlines to reduce their workforce by offering to workers voluntary retirement with very attractive payout instead of laying them off, which I accepted happily with more than three thousand other people.

Αν και η δουλειά ήταν ευχάριστη, ενδιαφέρουσα και αποδοτική σκέφτηκα ότι και ο ελεύθερος χρόνος ήταν απαραίτητος που πάντα ήθελα να τον διαθέσω στα ταξίδια, στα παιδιά μου, στα εγγόνια αλλά να ασχοληθώ λίγο και με την ζωγραφική και με άλλα έργα τέχνης., λίγο με την ποίηση και το γράψιμο της αυτοβιογραφίας μου και με άλλα γεγονότα που έτυχε να δω και να ζήσω.

Although my job was pleasant, interesting, and well paid I thought I needed to be free to travel and spend some time with my daughters and grand children. Also I had in my mind to do some paintings and other kind of arts, poetry and to write my autobiography and various other stories I've seen and experienced.

Μετά την εθελοντική μου ιδιώτευση ασχολήθηκα λίγο με τη ζωγραφική και τη μικροτεχνική σε μακέτες από κτίρια, κάρα, και γεωργικά εργαλεία του χωριού μου που δεν υπάρχουν πλέον. Εδώ κάνω το τελείωμα της εκκλησίας του Αγίου Αθανασίου με το νεκροταφείο της μέσα στο μικρό και στενό εργαστήριό μου.

After my retirement from work I spent some time painting and later making small models of old buildings of interest in my village which no more exist, horse carts, agricultural implements and tools. Here I am in my small and narrow workshop working on the church of Saint Athanasios of my village with the cemetery in front.

Έργα ελληνικής λαϊκής τέχνης
Greek art / folklore

Τα ελληνικά έργα λαϊκής τέχνης είναι πολλά και διάφορα και προσελκύουν με πολύ ενδιαφέρον την προσοχή διεθνώς από τους ανθρώπους που αγαπάνε τις τέχνες.

Τα έργα που θα παρουσιάσω στις επόμενες σελίδες ίσως να είναι σπάνια διότι αφορούν ειδικά το χωριό μου, την Νέα Μαγνησία της Θεσσαλονίκης και της ευρύτερης περιοχής του νομού

The Greek folklore arts are many in numbers and different from place to place and attract the interest of those who like and appreciate arts.

The arts that I will present in the following pages perhaps are rare of its kind because they represent my village New Magnesia of Thessaloniki and the region.

Όλα τα έργα τα έχω κάνει από μνήμης όπως τα είδα όταν ήμουν μικρός. Τα θυμάμαι και τα αγάπησα από τότε και διότι τα περισσότερα από αυτά δεν υπάρχουν πλέον και έχουν χαθεί για πάντα.. Τα υλικά δε που μεταχειρίστηκα ήταν από άχρηστα σανίδια και μέταλλα και δεν στοίχισαν καθόλου αλλά ξόδεψα για τα έργα χειροτεχνίας περίπου τρεις χιλιάδες ώρες και περίπου τρία χρόνια και δεν είναι για να πουληθούν .

All the handcrafts are made from memory the way I saw and remembered them when I was young and I loved them because most of them are not any longer in existence and lost for ever. The materials I've used were from scrap timber and metals and cost me nothing except that I spent approximately three thousand hours and close to three years of work in my free time and they are not made to be sold

Τα έργα παρουσιάστηκαν σε επίσημη τελετή στις εγκαταστάσεις του Εθνικού Κέντρου Ελληνικών Μελετών και Έρευνας (ΕΚΕΜΕ) στις 25-5-2003 και ήταν εκεί σε διαρκή έκθεση στον ειδικό εκθεσιακό χώρο μέχρι το τέλος του 2008 οπότε σταμάτησε να λειτουργεί

The handcrafts were presented in an official opening ceremony at the National Center for Hellenic Studies and Research (NCHSR) on 25-5-2003 and until the end of 2008 were on permanent display in their exhibition building when the center stopped operating

Θα ήθελα να παρουσιάσω τα ωραία σχόλια του περιοδικού του ΕΚΕΜΕ "***Newsletter" «Ενημερωτικό Δελτίο»*** που εκδόθηκε τον Δεκέμβριο του 2003 που με έκαναν υπερήφανο και τους ευχαριστώ

I would like to present the excellent comments made by the NCHSR National Centre of Hellenic Studies and Research of La Trobe University "Newsletter in the December 2003 issue that made me proud and I wish to thank them

Χειροτεχνίας Έκθεση του Τάσου Κολοκοτρώνη

Το Εθνικό Κέντρο Ελληνικών Μελετών και Έρευνας παρουσίασε στις εγκαταστάσεις του έκθεση χειροτεχνίας του συμπαροίκου Τάσου Κολοκοτρώνη, η οποία περιλαμβάνει 19 μικροκατασκευές που παριστάνουν παλιές μορφές αστικής και αγροτικής ζωής της περιοχής Θεσσαλονίκης. Σπίτια, αμάξια, αλώνια, μαγγανοπήγαδα και άλλες «μηχανές» και μέσα βιοπορισμού του προηγούμενου αιώνα, σε κλίμακα περίπου 1/10, αναπαριστάνοται με εκπληκτική πιστότητα και ζωντάνια.

Ο Τάσος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Νέα Μαγνησία Θεσσαλονίκης από γονείς πρόσφυγες από τη Μαγνησία Σμύρνης. Φοίτησε στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή Θεσσαλονίκης και στη Στρατιωτική Σχολή Τεχνιτών στην Αθήνα. Στην Αυστραλία ήρθε το 1954 κι εργάστηκε ως μηχανικός στα εργοστάσια Holden, Commonwealth Aircraft Corporation και ANSETT. Μετά από 30 περίπου χρόνια στην Αυστραλία πήρε το VCE (απολυτήριο Γυμνασίου) στα Ελληνικά και δίπλωμα Ηλεκτρονικού από το Broadmedows TAFE. Καρπός της αγάπης του για τη χειροτεχνία και μικροτεχνία είναι η εν λόγω έκθεση. Ασχολείται επίσης με ζωγραφική και ποίηση.

Στα εγκαίνια της έκθεσης (25/5/03) , ο υπεύθυνος των «Αρχείων Δαρδάλη» κ. Παναγιώτης Γκογκίδης, είπε χαρακτηριστικά ότι η έκθεση αυτή θα φέρει δάκρυα στα μάτια των παλαιοτέρων και θα αποτελέσει ένα μάθημα για τους νεότερους, ενός τρόπου ζωής που τον διέκρινε η απλότητα, η λιτότητα και η αυτάρκεια.

Στους παρευρεθέντες απηύθηνε σύντομο χαιρετισμό ο διευθυντής του ΕΚΕΜΕ, καθηγητής Α.Μ. Τάμης και εξέφρασε τη χαρά του που το Κέντρο μπορεί να προβάλει τη δουλειά συμπαροίκων που ασχολούνται με την τέχνη.

Σημειώνεται ότι μαζί με τα έργα χειροτεχνίας παρουσιάζονται και πάνω από 15 έργα ζωγραφικής του ίδιου καλλιτέχνη και ότι κανένα από τα έργα δεν είναι προς πώληση.Ο ίδιος ο Τάσος Κολοκοτρώνης δήλωσε μάλιστα ότι προτίθεται να δωρίσει ορισμένα από τα έργα στο Εθνικό Κέντρο Ελληνικών Μελετών και Έρευνας.

An Art Exhibition by Tassos Kolokotronis

The National Centre for Hellenic Studies and Research exhibits at its premises a collection of handcrafts by the Greek – Australian Tassos Kolokotronis. This collection consists of 19 miniatures representing the old ways of urban and rural life from the region of Thessaloniki including houses, carts, threshing floors, treadmills and other "Machines" and means of the previous century. The works are made in a scale of approximately 1/10 and with attention to detail and realism.

Tassos Kolokotronis was born and raised in Nea Magnisia of Thessaloniki, by refugee parents fleeing from Magnisia of Smyrna, Asia Minor. He attended the American School of Agriculture in Thessaloniki and the Technical School of the Greek Army in Athens. He came to Australia in 1954 and worked as a mechanic at Holden, Commonwealth Aircraft Corporation and ANSETT. After 30 years in Australia he completed his VCE and was awarded a diploma in Electronics by the Broadmedows College of TAFE. The present exhibition is the product of his love for crafts and modeling. He is also a capable painter and poet.

Tassos Kolokotronis (left) discussing his work with Mr Elia Rentzis.

At the opening of the exhibition, the curator, Mr. Panagiotis Gogidis, spoke about these works as being of the kind to bring tears to the eyes of the eldest among us, as well as a lesson to the youngest about life in a simpler, more austere and self-sufficient time.

To the assembled audience the Director of the National Center for Hellenic Studies and Research, Professor A.M. Tamis, expressed his warm welcome and gladness at the ability of the Centre to present the work of fellow countrymen who practice their craft in the arts. Noteworthy too is the fact that apart from these handcrafts there are over 20 paintings by the same artist. None of these works are for sale.

Tassos Kolokotronis, has graciously offered to donate several of his works to the National Center for Hellenic Studies and Research.

25 Μαρτίου 2003/25 March2003

Ένα μέρος των εγκαταστάσεων του ΕΚΕΜΕ στο χώρο του Πανεπιστημίου ΛΑ Τρομπ
One small section of the NCHSR in the La Trobe University Campus

Το πατρικό σπίτι και καφενείο /My parents house & coffee shop

Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην είναι συναισθηματικά δεμένος με το σπίτι και το χωριό που γεννήθηκε, μεγάλωσε εκεί και το θυμάται . Έτσι κάθε λεπτομέρεια του τόπου αυτού φωτογραφήθηκε στη μνήμη μου καλά για να τα κάνω αργότερα και σε μικρογραφίες αλλά και να τα ζωγραφίσω.

There is no person who is not bound by sentimental feelings for the place which born raised and remembers. Thus every detail of the place and the things around embedded in my memory so to be able later to make them in small models and also to paintings

ΜΑΚΕΤΑ. Αυτό ήταν το καφενείο του πατέρα μου. Κτίσθηκε το 1925 και κατεδαφίστηκε το 1967.Αριστερά είναι η δυτική πλευρά και η πρόσοψη η ανατολική .Στη βόρεια πλευρά ήταν η κατοικία μας Ήταν το μεγαλύτερο της εποχής εκείνης. Το 1940 με τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο χρησιμοποιήθηκε σαν κέντρο επιστρατεύσεως και επί γερμανικής κατοχής στο αριστερό μέρος στεγάστηκε το κοινοτικό γραφείο μέχρι το 1945. Είχε μεγάλη αυλή με θέα 180° με μεγάλα δένδρα από ακακίες και τέσσερις κληματαριές Από την δεξιά πλευρά ήταν η σιδηροδρομικές γραμμές Ειδομένης και Αλεξανδρουπόλεως και η Εθνική οδός Αθηνών –Ευρώπης.

MODEL this was my father's coffee house. Build in 1925 and demolished in 1967. On the left is the west side and the front is facing the east. It was the largest of that time. In 1940 and during the war between Greece and Italy the building used as mobilization center and during the German occupation the left side of the shop had been occupied as an office by the local council. The front yard was quite large with acacias trees all around and four vines. It had 180o view from the right towards the two railways, one to Yugoslavia and the other to Turkey. Also the National Highway leading to Athens and to Europe

ΜΑΚΕΤΑ. Αυτή ήταν η πλευρά της κατοικίας μας που είχε δύο υπνοδωμάτια μία σάλα ,κουζίνα αποθήκη και το αποχωρητήριο έξω. Έξω ήταν επίσης η σκάφη πλυσίματος, το σχοινί απλώματος ρούχων και το καζάνι για το ζέσταμα του νερού. Το μαγείρεμα γινόταν στο ίδιο μέρος με ξύλα όταν το επέτρεπε ο καιρός. Το κουμάσι για περίπου είκοσι κότες ήταν κάτω από το τραπέζι κοντά στο καζάνι, το καλοκαίρι οι κότες κοιμόντουσαν επάνω στα δένδρα

Τα δέντρα μπροστά στην αυλή ήταν ακακίες και μουριές άσπρες και μαύρες και γύρω στο φράκτη υπήρχαν τριανταφυλλιές και άλλα λουλούδια.

Πίσω από την κουζίνα ήταν ο λαχανόκηπος με λίγα οπωροφόρα δένδρα και ο φούρνος που ψήναμε τα ψωμιά

MODEL this side of the building was a two bedrooms residential quarter with a small hall and a kitchen with storage space. The toilet was outside. The washing was done mostly outside in a wooden tub and the water heated with wood or dry tree branches in a large tank. In the same place we cooked the meals, weather permitting. The chook house for about 20 chooks was under a bench and in summer time the hens slept on the trees.

The front yard trees consisted from black and white berry and acacia trees and alongside the fence mum grew roses and other flowers.

Behind the kitchen there was a small plot for vegetables and some fruit trees and the bread baking oven.

Η εκκλησία του χωριού. The village church

ΜΑΚΕΤΑ. Η εκκλησία του Αγίου Αθανασίου της Νέας Μαγνησίας με το νεκροταφείο της . Κτίσθηκε περίπου το 1870 και κατεδαφίστηκε το 1970 για να κτισθεί καινούρια. Εδώ είναι θαμμένοι οι ντόπιοι αλλά και όλοι σχεδόν οι πρόσφυγες, γονείς παππούδες, αδέλφια και συγγενείς που ήρθαν το 1922.

MODEL the church of saint Athanasios of New Magnesia and the cemetery. Build approximately in 1870 and demolished in 1970 to give way for a new one. Here are buried the early settlers and also the refugees, my parents, grand parents, brother, sister and other relatives from Asia Minor who settle here after the 1922 war

Σύντομη ιστορία της Νέας Μαγνησίας και Διαβατά
Short story of Nea Magnesia and Diavata

Όταν ήρθαν οι πρόσφυγες το 1922 μέχρι το 1925 ταλαιπωρήθηκαν μένοντας σε παράγκες και σε σκηνές. Αργότερα 400 περίπου οικογένειες μεταφερθήκανε σε δύο παλιούς αγροτικούς οικισμούς που μεγάλες περιοχές ήταν τουρκικά τσιφλίκια. Ήταν στο Αραπλή και στο Ντουντουλάρ 7-9 χιλιόμετρα από τη Θεσσαλονίκη. Σε κάθε ένα απ αυτά δούλευαν πενήντα περίπου οικογένειες σλαβόφωνοι Έλληνες και τσιγγάνοι που είχαν και τις εκκλησίες τους., Στο Αραπλή τον Άγιο Αθανάσιο και τον Άγιο Γεώργιο στο Διαβατά.

Το όνομα του οικισμού Αραπλή δόθηκε από το όνομα του Άραβα Πασά Αράπ, και

Το όνομα Ντουντουλάρ δόθηκε από την αδελφή του Αραπλή κοκόνας Ντουντού

Έτσι όταν εγκαταστάθηκαν οι πρόσφυγες εκεί στις δύο πλευρές των σιδηροδρομικών γραμμών και της Εθνική Οδού αποτελούσαν μία κοινότητα αλλά με δύο νέα διαφορετικά ονόματα. Την Νέα Μαγνησία και τον Διαβατά

When the refugees landed in Thessaloniki in 1922 until 1925 they suffered the hardship living in tents and tin sheds. Later about 400 families transferred to two small farming settlements which large areas in Arapli and Ntountoular some 7-9 kilometers from Thessaloniki belonged to Turkish landlords. The inhabitants were Slavic speaking Greeks and Gypsies and the allowed to have their churches. Saint Athanasios and Saint George

The name of the place Arapli was given from the Arab Pasha and

The name Ntountoular from his sister Lady Doudou to (Doudoular)

So, when finally the refugees settle permanently as one community on both sides of the railways and the main highway they gave new name to their places. Nea Magnesia and Diavata

Ένα άλλο κτήριο που μου έκανε εντύπωση στο χωριό ήταν το κτήριο του Αθανασίου Χατζημάρκου . Ο κυρ Θανάσης ήταν στο επάγγελμα σιδεράς, καροποιός, οπλουργός, κτίστης, μηχανικός, καφετζής και άριστος γεωργός, κηπουρός και δενδροκόμος και ένας επίλεκτος νοικοκύρης του χωριού. Διετέλεσε δε πρόεδρος της κοινότητας και του γεωργικού συνεταιρισμού για πολλά χρόνια με μεγάλες επιτυχίες.

Another building in my village that I was impressed for was the building of Athanasios Hadjimarkos. Mr. Thanasis was multitalented man. He was a blacksmith, cart maker, gunsmith, builder, mechanic, coffee shop owner and also an exhalant farmer, gardener, and fruit farmer. He was a prominent citizen who for many years was elect president of the community and farming cooperative society with great successes

Το κτήριο του Α. Χατζημάρκου / A. Hadjimarkos building

ΜΑΚΕΤΑ. Κτίριο του Αθανασίου Χατζημάρκου που το έκτισε ο ίδιος το 1925. Ήταν το μόνο καφενείο που είχε τσιμεντένια αυλή με σιδερένια κάγκελα και πόρτες και εξάγωνες τσιμεντένιες κολώνες, Από την ανατολική αυλή είχε θέα 180° προς τις γραμμές και τον κεντρικό δρόμο με τους μπαξέδες και τη Θεσσαλονίκη. Από το πίσω μέρος δεξιά ήταν το ζαχαροπλαστείο του Βασίλη Παλάσκα και το Γραφείο της Κοινότητας από το 1930 μέχρι το 1940

MODEL the building of Athanasios Hadjimarkos which he built it himself in 1925. It was the only coffee shop with a concrete yard with iron pickets with hexagonal concrete posts and iron gates. Facing east had 180o uninterrupted views toward the railways, the main highway and the city of Thessaloniki, on the right was Vasilis Palaskas confectionery shop and next to that the municipal office from 1930 to1940

Το ζαχαροπλαστείο και το κοινοτικό γραφείο. The cake shop and the Municipal Office

Τα προσφυγικά σπίτια / The refugees houses

Μακέτα Αυτό ήταν το είδος σπιτιού που έκτιζε ο εποικισμός για τους πρόσφυγες. Είχε δύο δωμάτια και κουζίνα με το χαγιάτι. Δίχως νερό, ηλεκτρισμό και αποχωρητήριο.
MODEL this type of houses were built by the housing commission for the refugees. Had two bed rooms, kitchen and small verandah without water electricity and toilet

ΜΑΚΕΤΑ Προσφυγικό σπίτι που αργότερα προστέθηκε στο σπίτι το υπόστεγο (σάγια) ο στάβλος με τον αχυρώνα το εξωτερικό αποχωρητήριο, ο φούρνος και σε κάποια ένα πηγάδι με τουλούμπα ή με κουβά Τα οικόπεδα ήταν 1000 τ.μ και δεν είχαν φράχτη για πολλά χρόνια .
MODEL a house for the refugees where later they added a cart port, stable, hay storage area and an outside toilet, the oven to bake breads and some had wells with hand pumps and others buckets. The houses were build in 1000 square meters land and had no fences for many years.

Αυτά είναι τα πραγματικά σπίτια και τα μόνα που διατηρήθηκαν μέχρι τι 1994
They are the real houses survived from demolition until I was there in 1994

Μεταφορικά μέσα-Transportation

Ένα από τα πιο αναγκαία πράγματα που ήθελαν τότε οι κάτοικοι ήταν τα μέσα μεταφοράς.. Υπήρχε το τρένο βέβαια για να πηγαίνουν στην πόλη αλλά τις δικές τους τις δουλειές τις έκανα πρώτα με τα άλογα, μουλάρια και γαϊδουράκια και πολλές φορές με τη πλάτη τους. Γρήγορα όμως αρχίσανε να αποκτούν τα αλογόκαρα, βοδόκαρα, γαϊδουρόκαρα και άλλα είδη μεταφορικών μέσων για τις γεωργικές τους ανάγκες .

One of the most needed things they wanted then to have was a mean of transportation. There was train to go downtown but to carryout their own business often used horses, mules, donkeys and many of times they carried things on their back. Sooner though they started to own horse carts, oxen carts, donkey cart and other means of transport for the farming jobs

ΜΑΚΕΤΑ. Αυτό ήταν το πιο συνηθισμένο και δημοφιλέστερο αλογόκαρο του χωριού μας. Η κατασκευή του άρχισε το 1923 και σταμάτησε το 1960 περίπου και το αυτοκίνητο πήρε τη θέση του. Το λέγανε «σούστα» «αραμπά» και απλά «κάρο». Κατασκευαζότανε από μερικούς τεχνίτες στη Θεσσαλονίκη αλλά ο καλύτερος τεχνίτης ήταν ο Αρμένιος Μαρκαριάν που είχε το συνεργείο του στη οδό Γενιτσών με πολλούς καλφάδες για να προλαβαίνουν τις παραγγελιές. Το κάρο αυτό το λέγανε «σούστα» γιατί είχε μπρος και πίσω ελατήρια για να απορροφούν τους κραδασμούς για την ασφαλή μεταφορά των φρούτων και μπορούσαν να μεταφέρουν πάνω από χίλια κιλά βάρος..

MODEL this horse cart was the most preferred one in the village. The making started app in 1923 and ended in 1960 because replaced by cars. Having had spring suspension system, used mostly for the smooth transportation of delicate fruits and vegetables. Few other craftsmen build such carts but the most famous of all was Mr. Markarian, an Armenian refugee whose tin shed workshop was in Yenitsa Street in Thessaloniki with several qualified tradesmen who worked long hours to keep up with the orders. People called this cart "sousta" springy "araba" in Turkish or simply "karo' the car

Η σούστα ή ο αραμπάς – The springy cart

Εδώ ένα πραγματικό κάρο που ανήκε στον Αθανάσιο Χατζημάρκο με τον υπάλληλο και τα πέντε παιδιά του έτοιμα να πάνε στο μπαξέ τους για δουλειά..
Here is an original horse cart which belonged to Athanasios Hadjimarkos. His five children and a worker on board ready to go for work to his farm

Το ίδιο αλογόκαρο σε ΜΑΚΕΤΑ με όλες τις κατασκευαστικές λεπτομέρειες του
The same horse cart as a MODEL with every manufacturing detail

Το βοδόκαρα- The oxen cart

ΜΑΚΕΤΑ Το βοδόκαρο αυτό χρησιμοποιήθηκε σε βαλτώδη και αμμουδερά μέρη που το τραβούσαν ένα ζευγάρι από βόδια ή και αγελάδες για τη μεταφορά γεωργικών προϊόντων που ήταν βαρεία και δεν είχαν ελατήρια Τα κάρα αυτά αντικαταστάθηκαν από τα φορτηγά αυτοκίνητα και τα τρακτέρ.

MODEL this oxen cart has been used in marshy or sandy areas and had no springs. The cart was hauled by two oxen, even cows, for their ability to pull heavy materials. This cart eventually replaced by the utility cars, trucks and tractors

Η άμαξα ή το παϊτόνι – The couch

ΜΑΚΕΤΑ Η άμαξα ή το παϊτόνι χρησιμοποιούταν στις μεγάλες πόλεις και κωμοπόλεις σαν αγοραίο ταξί. Τώρα το χρησιμοποιούν σε ορισμένα νησιά της πατρίδας μας για τουριστικές ανάγκες. Για το αμάξι αυτό γράφτηκαν πολλά λαϊκά τραγούδια και τραγουδήθηκαν από το λαό μας και ακόμα ακούγονται.
MODEL the couch or the cab was in use in big cities and towns as a hired taxi. Nowadays they are operating in some islands in Greece for the tourists and entertainment. This particular cab is the most sung by the Greek people and still their popularity is high and is being heard often

Τα σάγματα των αλόγων (φορεσιά)κατασκευαζότανε ανάλογα με το σώμα του αλόγου
The packsaddle or the horse's dressing was made according to horse's size

Η ιδιωτική άμαξα / The private buggy

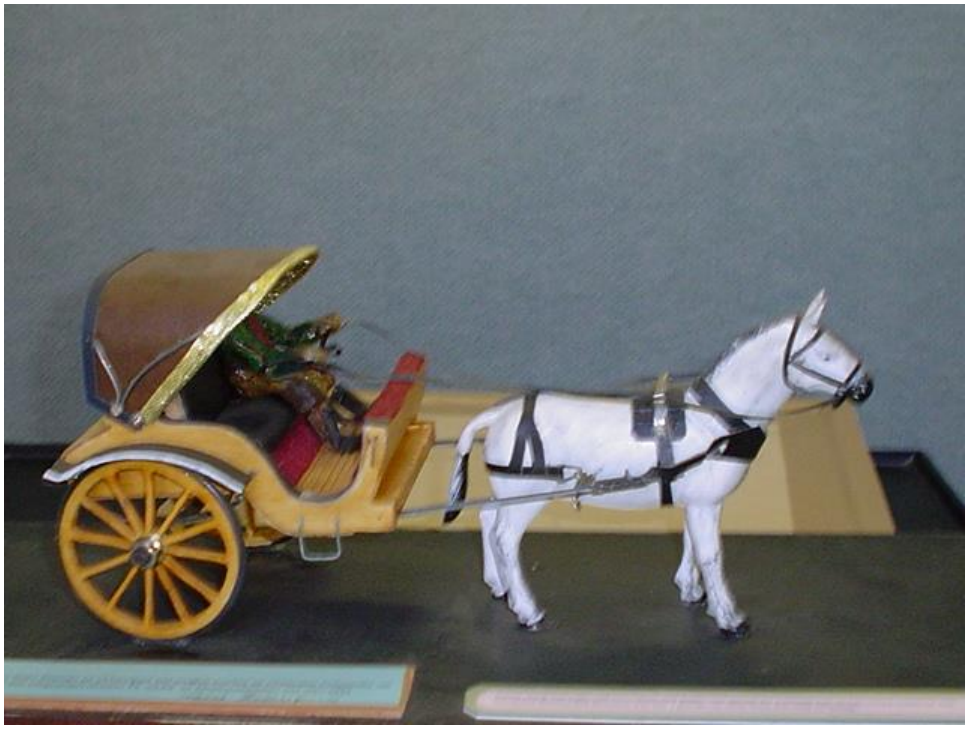

ΜΑΚΕΤΑ Αυτή η δίτροχη άμαξα κατασκευαζότανε συνήθως για εύπορους κτηματίες, τζαμπάζηδες «μεσίτες» εμπόρους, γιατρούς κλπ Το χρησιμοποιούσαν όμως και για αγοραίο ταξί. Ήταν ελαφρύ και ευέλικτο με διπλά ελατήρια και τροχούς από καουτσούκ όπως και η άμαξα.

MODEL This two wheeled buggy was made usually for wealthy farmers stock merchants, merchants, doctors etc. It was light and easy to maneuver, had double springs and rubber hard wheels like the four wheel couch.

Το γαϊδουρόκαρο / The donkey cart

ΜΑΚΕΤΑ. Ένα άλλο μεταφορικό μέσο ήταν το συμπαθητικό γαϊδουράκι για δουλειές σε ορεινά μέρη και για δουλειές να τραβάει μικρό κάρο για μικροδουλειές στα χωριά από τους γεωργούς και στις πόλεις από τους μικροπωλητές.
MODEL Another mean of transportation was the humble donkey for jobs in mountainous villages and also to draw a small size cart for small jobs in the villages and in cities for hawkers

ΜΑΚΕΤΕ. Σκελετός σαμαριού και ένα σαμάρι τελειωμένο με ταγάρι και εξαρτήματα
MODELS the frame of a saddle and another completed with side bags and accessories

Το σαμάρι / The saddle

ΜΑΚΕΤΑ. Πριν από τον πόλεμο και μέχρι τη δεκαετία του 60 τα σαμάρια για τα ζώα τα κατασκεύαζαν σχεδόν σε όλη την Ελλάδα και η χρήση των ζώων αυτών με σαμάρια ήταν σε ευρεία κλίμακα γιατί μπορούσαν να πάνε εκεί που δεν πήγαιναν τροχοφόρα. Δυστυχώς τα ζώα αυτά αντικαταστάθηκαν από τα αυτοκίνητα τα τρακτέρ και τα τρίκυκλα Οι σαμαράδες τα κατασκεύαζαν κατά παραγγελιά για να είναι άνετα στη πλάτη και ο σκελετός γινότανε από ξύλο οξιάς Τώρα το επάγγελμα αυτό έχει σχεδόν εξαφανιστεί και αυτοί που απέμειναν είναι στα χωριά των Γρεβενών και της Ηπείρου και το κάνουν από μεράκι

MODEL Before the war and until the middle of the sixties the saddles for all the animals were made all over Greece because those animals were widely used for their mobility to go where no other vehicle would go. Unfortunately with the introduction of utility cars tractors and tricycles all vanished. The saddle makers would make them on strict measurements to prevent any injury to the animals. The timber for the frame was carefully selected to be from hard wood (beech tree) Nowadays this occupation is almost non existence except in some mountainous villages of Grevena and Epirus and those who make them they do it for self satisfaction and to keep the tradition

Μακέτα ο ξυλοκόπος. Κάτοικος ορεινών περιοχών που κόβει από τα δάση καυσόξυλα ορισμένου μεγέθους με άδεια του Δασαρχείου. Η χρήση του αλόγου, μουλαριού ή γαϊδάρου είναι πλέον σπάνια και η μεταφορά των ξύλων γίνεται με φορτηγά αυτοκίνητα ή τρακτέρ. Τόσο τα ζώα όσο και οι ξυλοκόποι αυτού του είδους είναι υπό εξαφάνιση

Model the woodcutter. The woodcutter is local of hilly forest area who cuts firewood of certain thickness with a permit from the Forestry Department. The use of a horse, mule or donkey is now rare as the transportation of wood is being done by tracks and tractors. As much as those animals and the woodcutters of this kind are almost disappeared

Το εβραίικο κάρο / The Jewish cart

ΜΑΚΕΤΑ Το κάρο αυτό ήταν κατασκευασμένο ειδικά να μεταφέρει βαριά πράγματα από τα λιμάνια τις αποθήκες και τα εργοστάσια. Είχε μικρούς και χονδρούς τροχούς, ήταν δίχως ελατήρια και είχε μήκος περίπου έξι μέτρα και ήταν ευέλικτο. Το ονομάζαμε στη Θεσσαλονίκη «το εβραίικο κάρο» Ίσως γιατί οι περισσότεροι ιδιοκτήτες ήταν εβραίοι. Εδώ είναι φορτωμένο με ξυλεία, μπάλες από καπνό ή βαμβάκι και βαρέλια με κρασί και το μικροκατασκεύασμα αυτό όπως φαίνεται δίχως το άλογο έχει περίπου το πλάτος της σελίδας Α4. Είναι στεκούμενο σε πέτρινο δρόμο κάπου στα Λαδάδικα της Θεσσαλονίκης.

MODEL this cart was specially made to transport heavy hauls from the ports, stores and factories. The wheels were small in diameter and thick and no springs. The length was app. Six meter long and easy to maneuver. In Thessaloniki we called it "the Jewish cart" perhaps because most owners were Jewish.

Here the cart is loaded with timber, bales of tobacco or cotton and wine casks. The miniature cart is app the size of an A4 page in width. Seems standing on a granite stone road somewhere in Ladadika of Thessaloniki

Οι μεταφορείς / The carriers

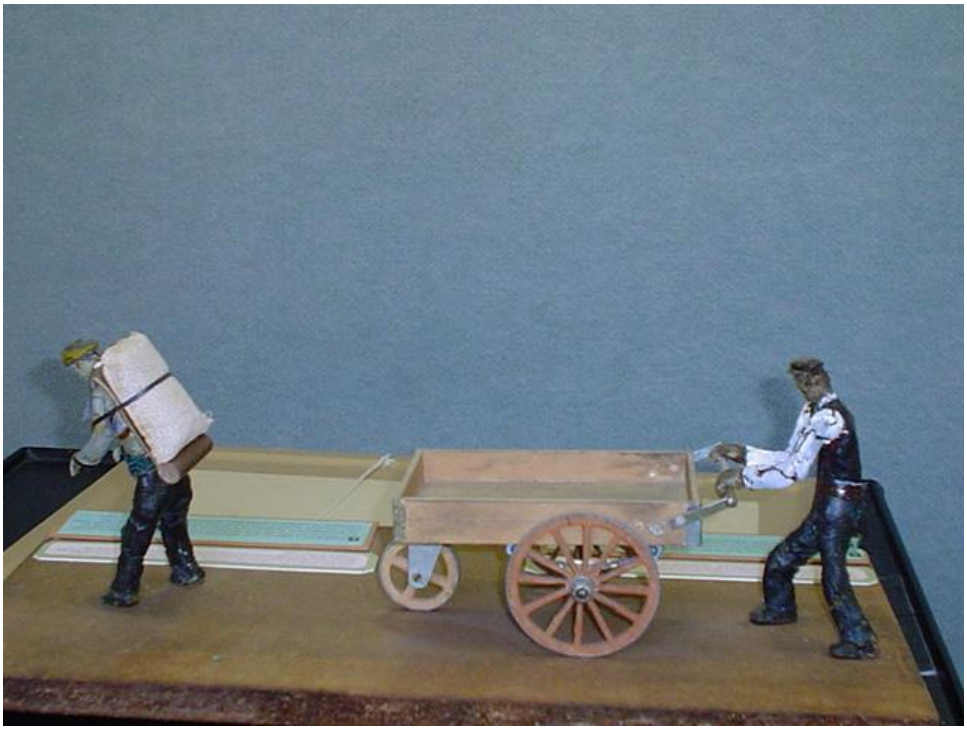

ΜΑΚΕΤΑ Στα μεταφορικά μέσα συμπεριλαμβάνονται κι αυτοί οι δύο άνθρωποι.
Ο πρώτος ήταν ο αχθοφόρος ή χαμάλης που είχε ειδικό σαμαράκι η σέλα. Ήταν δυνατός και μπορούσε να μεταφέρει βαριά πράγματα. Δούλευε σε αγορές, λιμάνια, αποθήκες και εργοστάσια και το επάγγελμά του ήταν κατοχυρωμένο .
Ο δεύτερος ήταν ελεύθερος και δουλεύει στις λαχαναγορές, ήταν μικροπωλητής έκανε και μικρές μεταφορές από καταστήματα, βιοτεχνίες.
Το τρίτροχο καροτσάκι είχε δύο μονά ελατήρια για να μη σπάνουν τα εύθραυστα πράγματα. Και αυτοί έχουν εξαφανιστεί από τις αγορές
MODEL In the transport trade these two people also were included.
The first man was the porter or carrier who worn on his backs a special saddle and was fit and strong with the ability to carry heavy things. His job was usually in ports, markets and factories and belonged to a transport union.
The second man was a free trader who worked at fruit and vegetable markets and also would do small jobs carrying merchandises from factories to shops
The three wheel cart had two single springs for smoother running to prevent any breakage to fragile things

Η Νεκροφόρα άμαξα / The Hearse

ΜΑΚΕΤΑ Το μεταφορικό μέσο που μεταφέρει τους ανθρώπους από την επίγεια ζωή στην τελευταία τους κατοικία για ν αναπαυθούν από τη δουλειά και τη στεναχώρια.
MODEL the transportation medium that takes people from their worldly life to their resting place away from work and worries for ever.

Γεωργικά εργαλεία / Farming tools and implements

ΜΑΚΕΤΑ. Το μαγγανοπήγαδο ή «το τσάρκι» ήταν ένα μέσον άντλησης νερού για το πότισμα των Λαχανόκηπων και τέτοια συστήματα υπήρχαν περί τα τετρακόσια μέχρι το 1970 στη Νέα μαγνησία και Διαβατά και το νερό ήταν ατελείωτο λόγω της αφθονίας του νερού που έρεε στον Γαλλικό (Εχέδωρο) ποταμό. Όταν στέρεψαν τα νερά του ποταμού στέρεψαν και τα πηγάδια και το νερό το προμηθευόντουσαν με σωληνώσεις από το φράγμα του Αξιού ποταμού.

Με τη χρήση ενός αλόγου που γύριζε όλη την ημέρα με παρωπίδες για να μη ζαλίζεται κινούσε το μεγάλο κάθετο γρανάζι το οποίο έδινε κίνηση στο «τύμπανο» που είχε αλυσίδα με τάπες που μέσα από τον σωλήνα που ήταν μέσα στο πηγάδι έβγαζε το νερό στη λεκάνη ,κάτω από το «τύμπανο» και με σωλήνα το νερό πήγαινε σε γούρνα και στη συνέχεια στα λαχανικά. Δεν υπάρχει κανένα πλέον τώρα

MODEL the wheel-well or the "Tsark" in Turkish was a method to suck up water from the well to water the gardens. It is estimated that 400 such systems were operating in New Magnesia and Diavata until 1970 and the water was endless because the flow of water of the nearby river Gallikos (Ehedoros) was in abundant all seasons. After that the flow of water gradually dropped and the river dried up and so the wells and the supply of water were provided from the river Axios catchments.

With one horse power, the horse wearing the eye blinkers and walking in circles all day to avoid dizziness turned the large gear to transfer movement to the mangle which turned the chain with rubber valves through the pipe to suck the water upwards, the water then cached in a basin and transferred to a tank from where distributed to the gardens. There is not any in existence

Το θέρισμα του σιταριού / The wheat harvesting

ΜΑΚΕΤΑ το θέρισμα των σιτηρών παλαιότερα, πριν βγούνε οι μηχανές γινότανε με δρεπάνια ή με κόσες ή κοσιές (μεγάλο δρεπάνι με μακρύ χερούλι) όπως και στην αναπαράσταση. Τα δένανε σε μικρά δέματα και τα μεταφέρανε σε ανοιχτούς χώρους, τα απλώνανε στη γη, που τα λέγανε αλώνια και εκεί τα αλωνίζανε με το δόκανο
MODEL in the early years before the introduction of harvesting machines the grain harvesting was being done manually using the sickle and the one with an extended handle similar one in the picture. They tight them in small bundles and gathered them in designated places called threshing floors for the final threshing with the threshing board

Το θέρισμα του σιταριού συνήθως γινότανε από όλα τα μέλη της οικογενείας και τους συγγενείς και ήταν σαν ιεροτελεστία όταν η σοδιά ήταν καλή. Στο αλώνισμα επίσης έπαιρναν μέρος όλοι και ο κάθε ένας είχε να κάνει και μια δουλειά.
The wheat harvesting usually was done by all members of the family and some helping relatives and the whole process transformed to sacred ceremony especially when the season produced good crop. Every one had something to offer and every body participated to do a job

Το αλώνισμα / The threshing

ΜΑΚΕΤΑ αναπαράσταση αλωνίσματος σιταριού με το δόκανο. Το δόκανο ήταν ένα φαρδύ και χοντρό ξύλο 0.75Χ2.00 μ. περίπου που στο κάτω μέρος είχε ειδικές κοφτερές πέτρες. Το άλογο γύριζε κυκλικά σέρνοντας το δόκανο. Έχοντας το βάρος ενός ή δύο ατόμων έκοβε τα στάχυα και χώριζε το σιτάρι.

Μετά από κάθε 3 με 4 ώρες το άλογο πήγαινε σε άλλο αλώνι δίπλα και οι γυναίκες ανεμίζανε τα άχυρα πετώντας τα με τα δικράνια υψηλά και με το απογευματινό αεράκι χωρίζανε το σιτάρι από τα άχυρα και το βάζανε σε μουσαμά όπως φαίνεται δεξιά. Το αλώνισμα άρχιζε από τα χαράματα και τελείωνα όταν νύχτωνε.

MODEL a portrayal of wheat threshing with the threshing board, the threshing board was a thick and large timber app. 0.75X2.00 m with very sharp and hard stones embedded under it. A horse would walk in circles dragging the board and having had the weight of one or two people on it could cut and separate the grain from the hay.

After every 3 or 4 hours the horse would start another shift of threshing next to that and the women then would proceed to separate the wheat from the hay by throwing the hay up in the air to separate the wheat using the afternoon's breeze.

The threshing would start at dawn and finish at dusk.

Το αλέτρι / The plow

ΜΑΚΕΤΑ Το αλέτρι ήταν και είναι ένα από τα πιο σπουδαία εργαλεία του γεωργού. Από τα πιο αρχαία τα ξύλινα μέχρι τα σημερινά έχουν κατασκευαστεί πολλά και διάφορα. Σε προηγμένα κράτη αλλά και στην Ελλάδα αυτό το αλέτρι έχει σχεδόν εξαφανιστεί και έχει αντικατασταθεί από τα δισκάλετρα και άλλα που τα σέρνουν τα τρακτέρ και είναι για μεγάλες εκτάσεις.
Σ αυτό το αλέτρι χρησιμοποιούσαν ένα ή και δύο άλογα, βουβάλια και βόδια ανάλογα με το έδαφος. Το μαχαίρι ήταν εφαρμοσμένο με βίδες και έβγαινε για να το αλλάζουν.
MODEL the plow was and still is the farmer's most important tool. From ancient times with the wooden ones until now have been made and used various types. Now in advanced countries the above plow has almost disappeared and it is not any more in use even in Greece and they replaced with disc plows and other modern designs for larger farms and powerful tractors.
For this kind of plow could be mounted one or two horses even an ox or buffalo, the knife was attached with screws and was replaceable for repair.

Η σβάρνα / The harrow

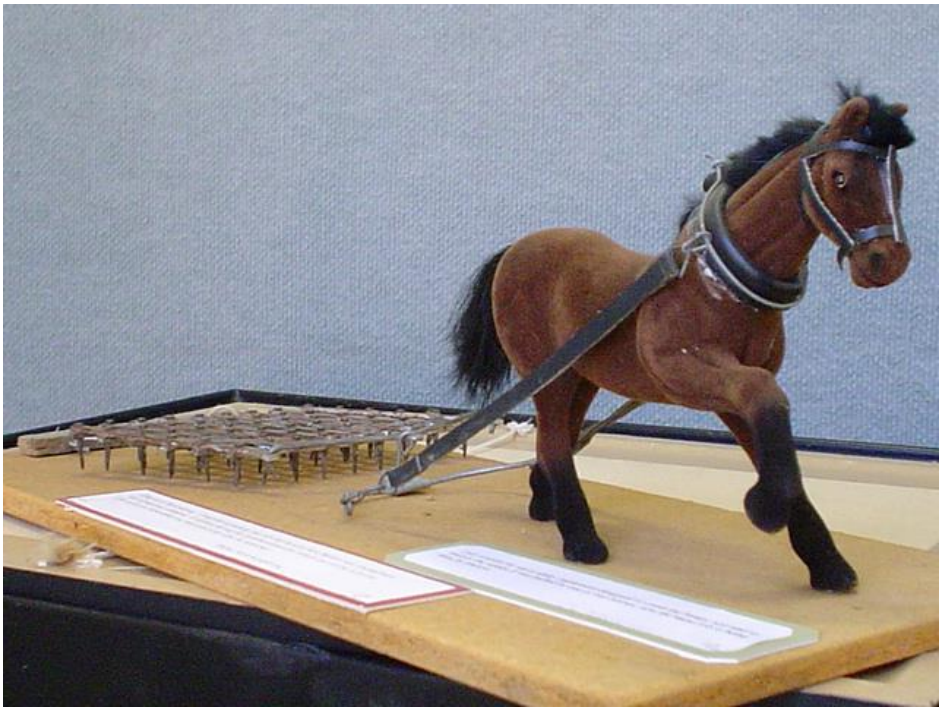

ΜΑΚΕΤΑ. Η σβάρνα ή το (ντουρμούκι στα τουρκικά) το χρησιμοποιούσαν για να σπάνουν τους σβόλους και συγχρόνως να καθαρίζουν τα χόρτα και κυρίως τις αγριάδες. Ήταν κατασκευασμένο από σιδερένιες βέργες ενωμένες κάθετα και οριζόντια και κάτω από τις ενώσεις ήταν βιδωμένα μεγάλα τετράγωνα καρφιά μήκους 0.15 εκ. Για να ανακατεύουν και να κάνουν το χώμα μαλακό.

MODEL the harrow or (dourmouk in Turkish) was being used to break up the lumpy dirt and at the same time to collect the bull grass. The harrow (rake) was made from iron sheets of metal connected in parallel and across, under the connection were fitted screwed thick and square spikes app. 0.15 cm. long to mix the soil and pick the grass.

Η σβάρνα ή (το ντουρμούκι)μετά το όργωμα για το καθάρισμα των χόρτων

Ο Λευκός Πύργος The White Tower

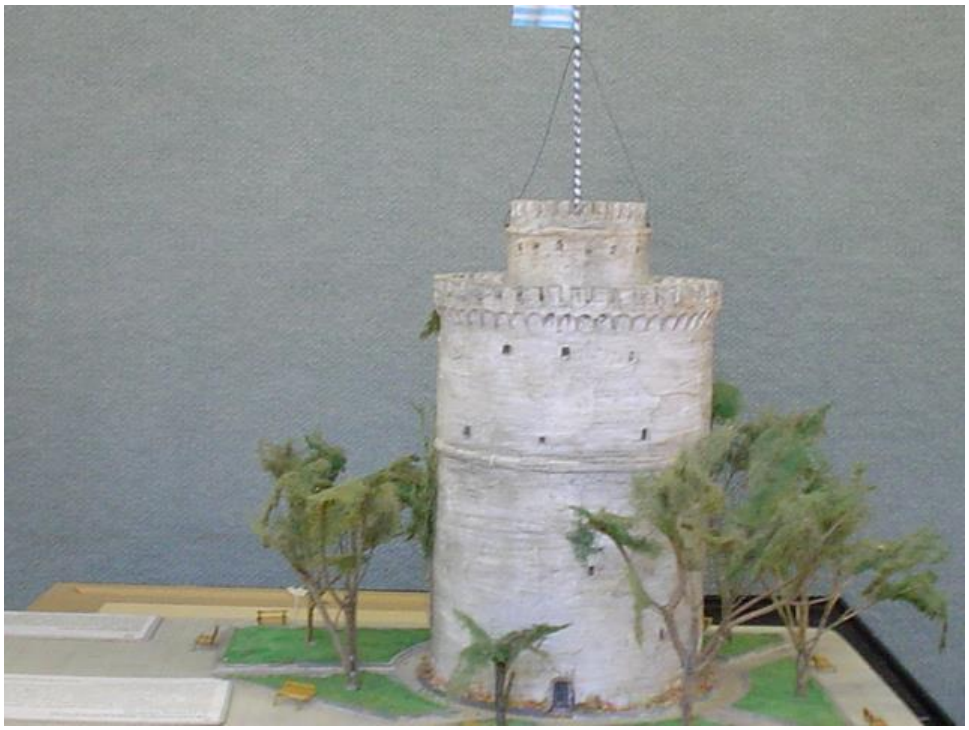

ΜΑΚΕΤΑ. Ο Λευκός Πύργος της Θεσσαλονίκης. Ο πύργος τα παλιά χρόνια προστάτευε την ανατολική θαλάσσια πλευρά των τειχών της πόλης. Κατασκευάστηκε επί Σουλτάνου Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπή το 1535-1536 στη θέση μικρότερου Βυζαντινού πύργου τον οποίον σχεδίασε ο διάσημος Οθωμανός αρχιτέκτονας Σινάν.
Ο Πύργος χρησιμοποιήθηκε από τους Οθωμανούς σαν κάστρο, φρούριο και φυλακή. Το 1826 με διαταγή του Σουλτάνου Μαχμούτ ΙΙ έγινε η μεγάλη σφαγή των κρατουμένων μέσα στον Πύργο και ονομάστηκε «Πύργος του Αίματος» ή «Ο Ερυθρός Πύργος» μέχρι το τέλος του 19^{ου} αιώνα. Ο Πύργος συνδεότανε με τα τείχη της παλιάς πόλης μέχρι το 1866 οπότε κατεδάφισαν τμήματα αυτών για να επεκταθεί ή πόλη. Το 1912 όταν η πόλη της Θεσσαλονίκη απελευθερώθηκε από τον ελληνικό στρατό οι αρχές σε ένδειξη καλής χειρονομίας αποφάσισαν να τον πλύνουν να τον καθαρίσουν και να ασπρίσουν τον Πύργο. Έκτοτε πήρε το όνομα του «Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ»
MODEL the tower once guarded the eastern end of the city's sea wall. Is a construction of the Ottoman Empire, sultan Suleiman the Magnificent build it in 1535-1536 in a location previously of a smaller Byzantine castle. Speculated that the work was designed by the great Ottoman architect Sinan. The Tower was used by the ottomans successively as a fort, garrison and a prison. In 1826, at the order of the Sultan Mahmud II, there was a massacre of the prisoners in the Tower, after that the tower acquired the name "Tower of blood" or "The Red Tower" which it kept until the end of the 19th century. The Tower was part of the wall until 1866 and then demolished for town expansion. When Thessaloniki was annexed from the Ottoman Empire to the Greek State during the first Balkan War of 1912, the Tower whitewashed as a symbolic gesture of cleansing, and required the present name. "THE WHITE TOWER"

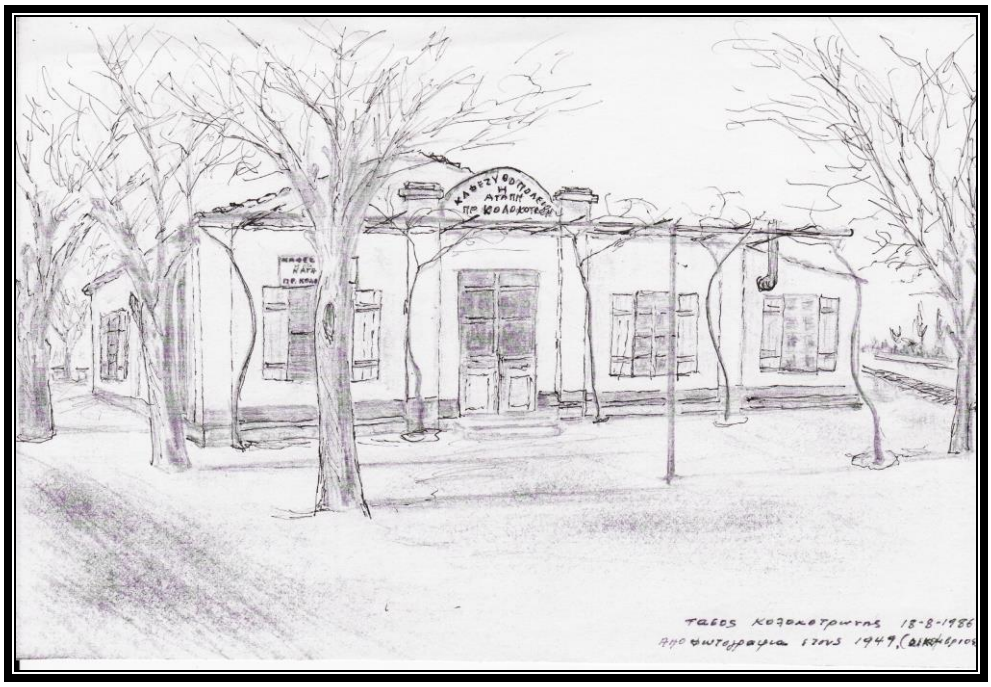

Σκίτσο του καφενείου του πατέρα μου όπως ήταν όταν έφυγα για την Αυστραλία
Pencil drawing of my fathers coffee house as I remembered when I left home to migrate to Australia

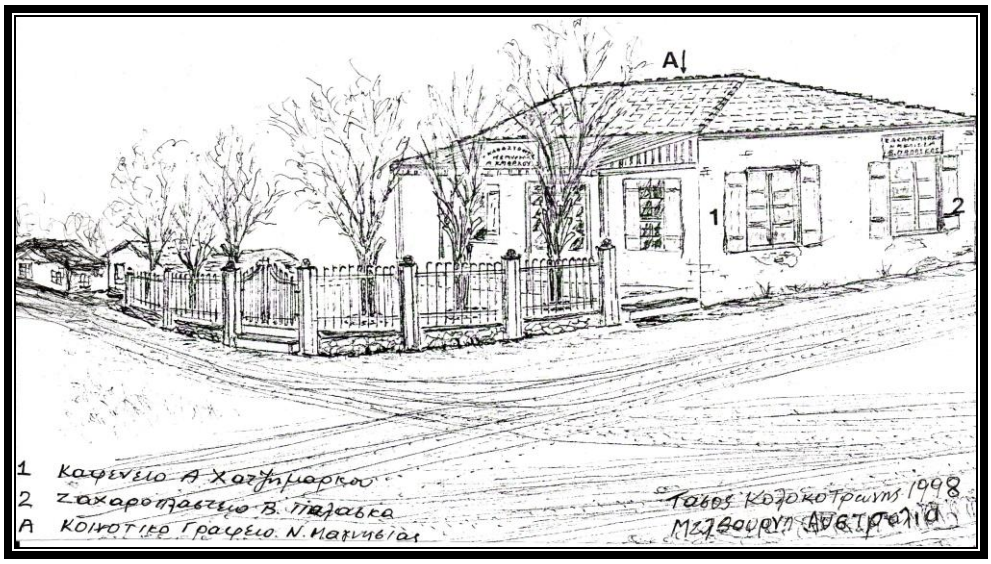

Σκίτσο του καφενείου του Αθανασίου Χατζημάρκου όπως ήταν το 1954
Pencil drawing of Athanasios Hadjimarkos coffee house as it was in 1954

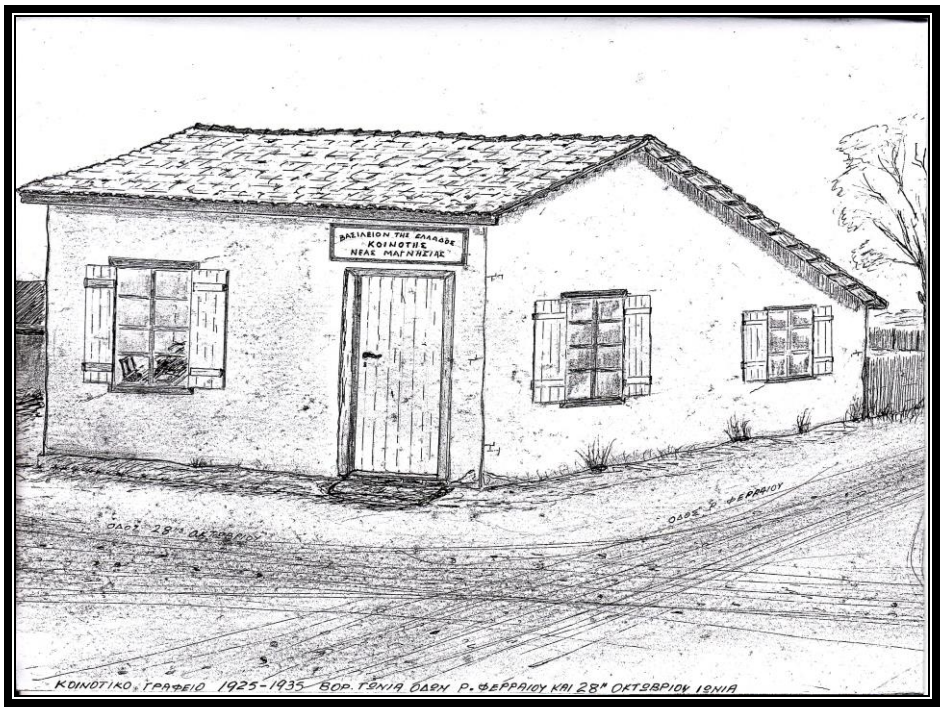

1925-1935. Το πρώτο Κοινοτικό Γραφείο της Νέας Μαγνησίας σε προσφυγικό σπίτι
1925-1935 The first Town Hall Office of Nea Magnesia in a refugee house

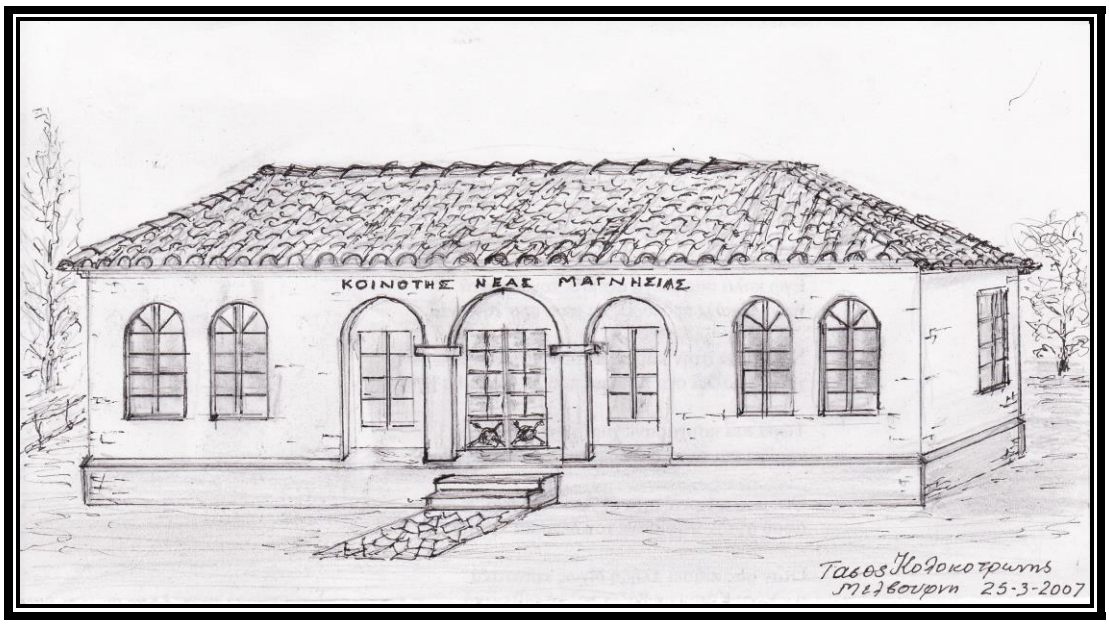

Σκίτσο του Κοινοτικοί κτηρίου της Νέας Μαγνησίας που η ανέγερση άρχισε το1939 αποπερατώθηκε το 1946 και κατεδαφίστηκε για διώροφο το 1967
Drawing of the Town Hall of Nea Magnesia whose erection started in 1939 completed in 1946 and demolished for a new double story building in 1967

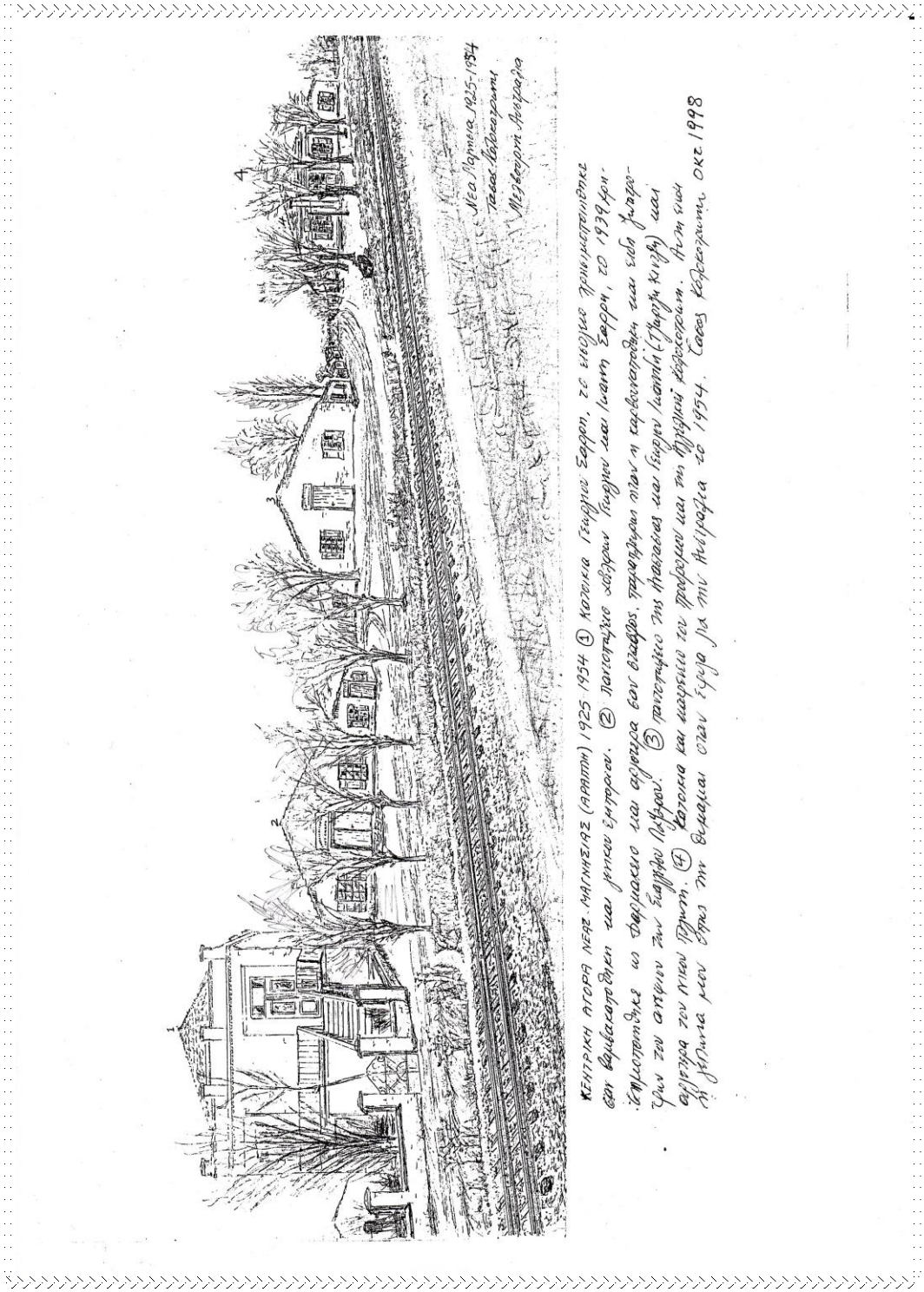

Σκίτσο μέρους της κεντρικής αγοράς της Νέας Μαγνησίας με το καφενείο μας στο βάθος δεξιά και με τη σιδηροδρομική γραμμή του Γευγελή-Ευρώπη

Drawing part of the shopping section of the village Nea Magnesia with our coffee house on the right with the railway line leading s to Gevgeli and to Europe

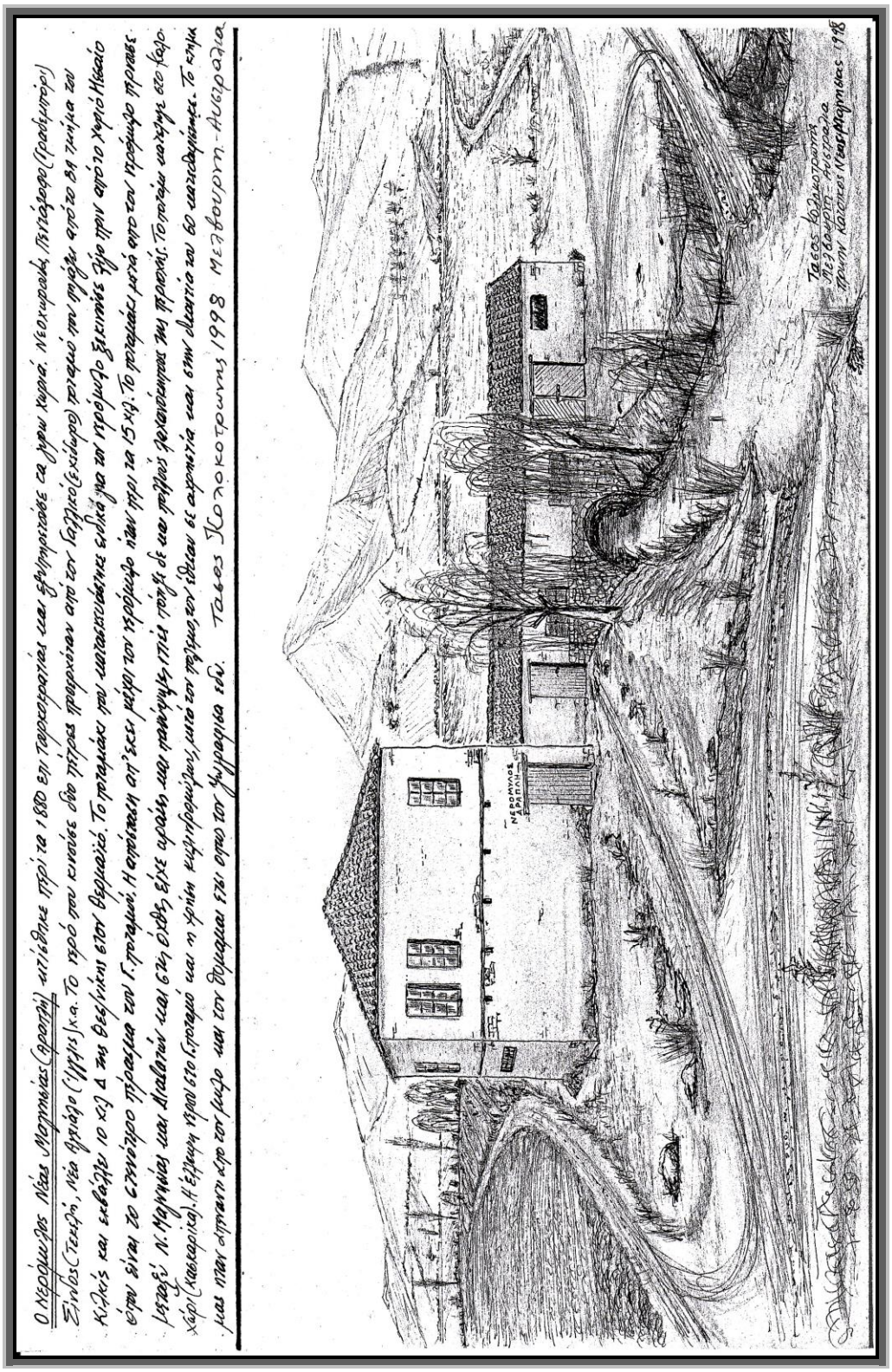

Ο νερόμυλος του χωριού κτίσθηκε το 1880 επί τουρκοκρατίας και κατεδαφίστηκε το 1978 λόγω έλλειψης νερού που προερχόταν από τον Γαλλικό (Εχέδωρο) ποταμό

The water mill of our village which was established in 1880 demolished in 1978 because the river Gallikos (Ehedoros) dried)

25-3-2003. Ο Διευθυντής του ΕΚΕΜΕ Δρ. Αναστάσιος Τάμης με τον κ. Λάζαρο Ναλμπαντίδη και με τον γράφοντα την ημέρα των εγκαινίων της έκθεσης
25-3-2003. The Director of NCHSR Dr A Tamis with Mr. Lazaros Nalmbantidis and me at the exhibition of the opening day

Αρκετός κόσμος παρακολούθησε την έκθεση χειροτεχνίας. Στο κέντρο είναι ο κ. Χρ. Χριστοφορίδης με τη σύζυγό του Έλλη και δεξιά η κ. Ναλμπαντίδου με τον σύζυγο της Λάζαρο αριστερά. Ο ίδιος τους εξηγώ σχετικά με τα έργα χειροτεχνίας.
Large crowd were present at the opening of the craft exhibition. In the middle are Mr and Mrs. Christos and Elli Christoforidis and on their side is Lazaros and on the right his wife. Here I am explaining to them about the exhibits

29-8-2003. Μέλη του συλλόγου ηλικιωμένων του Airport West με πρόεδρο την κυρία Τούλα Παραδείση επισκέφθηκαν την έκθεση που τους εντυπωσίασαν όλα τα έργα
29-8-2003 Members of the elderly citizen club from Airport west and the president Mrs. Which Toula Paradises visited the exhibition which impressed them greatly

29-8-2003 Εδώ ο συντονιστής του ΕΚΕΜΕ κ. Παναγιώτης Γκογκίδη ενημερώνει τους επισκέπτες
Here the coordinator of the NCHSR Mr. P Gogidis explains about the operation of the Center.

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
(Αναθυμητικό Σεριάνι)

Θεσσαλονίκη μου γλυκειά ωραία μου κοκόνα
για μένα θάσαι πάντοτε βασίλησας κορώνα .
Σαν νύφη καθρεπτίζεσαι μες τον ΘερμαΪκό σου
και όλοι τους ζηλεύουνε τον τόπο τον δικό σου .
Εσύ εφιλοξένησες τριάντα τρεις αιώνες
τον Κάσσανδρο που σ 'έκτισε λαούς και ηγεμώνες .
Εσύ εφιλοξένησες παππούδες και γονείς
χιλιάδες άλλους πρόσφυγες που πάντα τους πονείς .
Η Σαλονίκη έγινε γι' αυτούς πατρίδα νεα
γονείς εκεί απέκτησα το εικοσι εννέα .
Σκληρό αγώνα έκαναν εις τη θετή πατρίδα
μαζί κι' εγώ τα έζησα τα άκουσα και είδα .
Εκεί όταν μεγάλωνα στο νου μου όλα μπαίναν
ποτέ δεν το φαντάστηκα πως κάποτε θα βγαίναν
Να πω όλη την θύμηση γραπτώς να τα μιλήσω
την σκουριασμένη μνήμη μου λίγο να την γυαλίσω .
Η Σαλονίκη ήτανε η μάνα για φτωχούς
φιλοξενούσε με στοργή αστούς και χωρικούς .
Εις το Βαρδάρι σύχναζαν πολλοί επαρχιώτες
ήταν μεγαλοπάζαρο του αλίς–βερίς οι πόρτες .
Μπακάλικα και Μπιτ Μπαζάρ ,χάνια και πανδοχεία
ταβέρνες μικροπωλητές δεκάδες καφενεία
σε μερικά μικρά στενα τα δύσφημα πορνεία .
Παντού κυκλοφορούσανε άνθρωποι, ζώα, κάρα
της Εγνατίας η αγορά έφτανε στην Καμάρα .
Οι παραλήδες και φτωχοί πριν πουθενά να πάνε
τον (Καθ 'Εκάστην) τους πατσά καθόντουσαν να φάνε .
Στο σινεμά το Αλκαζάρ παίζανε έργα τουρκικά
στο Αττικό και Πάνθεον τα καουμποϊστικα
Το Ολύμπιο, Πατέ, Παλλάς, Τιτάνια και Ηλύσια
ήταν για τους ρομαντικούς με λίγα λεφτά περίσσια
Αυτοί που θέλανε να δουν σεξ, γύμνια, και τα δύο
προτίμαγαν να παν να μπουν στο σινεμά το Ίλιον
Εις την οδό των Γεννητσών αράδα οι τεχνήτες
τα μαγαζιά τους πρόχειρα όλα με λαμαρίνες
Καροποιεία, σάγματα, ξυλεία, σαμαρτζήδες
οι σιδεράδες,μαραγκοί και οι τενεκετζήδες
Στους δρόμους πάντα άβλεπες τους μικροπωλητάδες
δεν έλειπε να συναντάς και αρκετούς παπάδες
Άλλοι οι παπάδες οι καλοί και άλλο οι παπατζήδες
αυτοί τον κόσμο κλεύανε ήταν και γιαλαντσήδες (ψεύτες)

Προς την Ερμού αν πήγαινες έτσι καμια φορά
Καπάνι και εμπορικά ,ήταν μεγάλη αγορά
Τα τραμ πούταν στην Τσιμισκή μα και στην Εγνατία
συγκοινωνία άψογη κάναν στην πολιτεία
Στην Τσιμισκή και πιό εκεί στην Άγιας Σοφίας
όλος ο κόσμος θαύμαζε την μόδα της μαγίας
Αν ήθελες την θάλασσα λίγο να απολαύσεις
στην παραλία πήγαινες σε καφενέ να κάτσεις
Ένα καφέ η παγωτό μιά πάστα η ουζάκι
καθώσουν κι απολάμβανες με λίγο μεζεδάκι
Στην προκυμαία εβλεπες καΐκια αραγμένα
άλλα στεκόταν αδειανά και άλλα φορτωμένα
Υπήρχαν και οι βαρκάρηδες εκεί κοντά στις σκάλες
που πέρναν τους πελάτες τους να πάνε για βαρκάδες
Όταν βαρκάδα πήγαινα μεσ' τον Θερμαϊκό
από την βάρκα θαύμαζα τον Πύργο τον Λευκό
Τώρα που ζω στην ξενητειά συχνά αυτά θυμάμαι
τα βλέπω και στα όνειρα τα βράδυα που κοιμάμαι

***Τάσος Κολοκοτρώνης 4 Φεβρουαρίου 2003* Strathmore 3041**

This Greek poem is a tribute to the city of Thessaloniki and to the people I left behind
Also a walkabout memories of various places I've lived, seen and still remember

1949. Μία ομάδα τεχνιτών αποσπασθέντων σε διάφορα συνεργεία επισκευών αυτοκινήτων του στρατού μπροστά στο Λευκό Πύργο Θεσσαλονίκης. Ο γράφων δεύτερος από τους όρθιους
1949 A group of technicians detached to various army vehicle repairs workshops in front of the White Tower of Thessaloniki. I am standing second from left

ΣΗΜΕΙΩΣΗ- NOTE

Εδώ, τα έργα που έχετε δει και διαβάσει, εκτός από το μεγαλοπρεπές κτίσμα του Λευκού Πύργου, όλες οι μακέτες σκίτσα και φωτογραφίες που αντιπροσωπεύουν αυτά που δείχνουν δεν υπάρχουν πλέον και έχουν εξαφανιστεί τελείως.

Here, the arts you've seen and read accept the magnificent building of the White tower all the others are not any more in existence. All have disappeared

Χάρη στην υπομονή, επιμονή, αγάπη και μεράκι που είχα για τον τόπο που γεννήθηκα και αγάπησα αφιέρωσα αρκετό καιρό και με τη χρήση της μνήμης που μου χάρισε η φύση τα κατασκεύασα όσο πιο καλύτερα μπορούσα για να δουν τα παιδιά και τα εγγόνια μου, που και πως ζούσαμε και με ποία μέσα μεγαλώσαμε.

Having had the passion the persistence and a great love to my birthplace I dedicated sufficient time using my god's gifted memory to reconstruct all the lost buildings and farming tools in miniature models to show to my children and grand children how we and our parents lived and what implements used for their works

Άρχισα πρώτα από το πατρικό μου σπίτι και μετά από άλλα παραδοσιακά σπίτια των προσφύγων και μετά από τα εργαλεία που χρησιμοποιούσαν για τις δουλειές τους και τα σκιτσογράφισα. Έκανα και αρκετές ελαιογραφίες με τοπία Όταν πια δεν χωρούσαν στο εργαστήριό μου σταμάτησα.

I've began first modeling our house and gradually some other traditional refugees dueling and their everyday implements used for farming work and the same time put them in drawings. Also I painted some landscapes in oil. When I ran out of space I stopped making

Την πρώτη έκθεση που έκανα με τις μακέτες ήταν στο Σύλλογο Χωριών Φλωρίνης μαζί με τα τοπικά τους παραδοσιακά εκθέματα που διάρκεσε για μία εβδομάδα. Τα εκθέματα εντυπωσίασαν εκατοντάδες κόσμο που πέρασε να τα δει και ιδιαίτερα τον κύριο Παναγιώτη Γκογκίδη που είδε τα μικροτεχνήματα. Τον γνώρισα εκεί και έμαθα ότι ήταν υπεύθυνος των «Αρχείων Δαρδάλη» στο ΕΚΕΜΕ του Πανεπιστημίου Λα Τρομπ και μου ζήτησε να τα εκθέσει και εκεί.

The first display of the artifacts took place at the Florinian Club together with their own local hand crafts which lasted for a week. Hundreds of people who visited the festival of art were impressed and in particular Mr Panagiotis Gogidis from the details of the miniatures handcrafts. When I met him there I learned that he was the curator of the "Dardalis Archives" at the National Center for Hellenic Studies and Research La Trobe University NCHSR who requested to display them at the center.

Με μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση δέχτηκα το αίτημά του, οπότε μετά το τέλος της έκθεσης αυτής όλα τα έργα μου μεταφέρθηκαν στους εκθεσιακούς χώρους του ΕΚΕΜΕ και με καλή οργάνωση και διαφήμιση στις 25 Μαρτίου του 2003 έγιναν τα εγκαίνια της παρουσίασης των έργων από τον κ. Π. Γκογκίδη και επαινετικό χαιρετισμό από τον διευθυντή Δρ. κ. Α. Τάμη

With great joy and pleasure I agreed to his wish and soon after the end of the exhibition there all my arts were taken to the centers exhibition rooms. A well organized display and media advertisements the event took place with great success. Mr. P Gogidis made an excellent presentation and Dr A. Tamis praised and welcomed my art works.

Spirit Of Moonee Valley
Community Awards 2005

Certificate Of Recognition

is proudly awarded to

Anastasios Kolokotronis

For your outstanding contribution to the advancement of

Arts and Culture

in the City Of Moonee Valley

Congratulations on your selection as a

Finalist

in your category.

Presented By
Mayor, Cr. Lydia Kauzlaric
Lydia Kauzlaric
16th September 2005

Για τα έργα αυτά η τοπική αυτοδιοίκηση μου απόνεμε αυτό το πιστοποιητικό

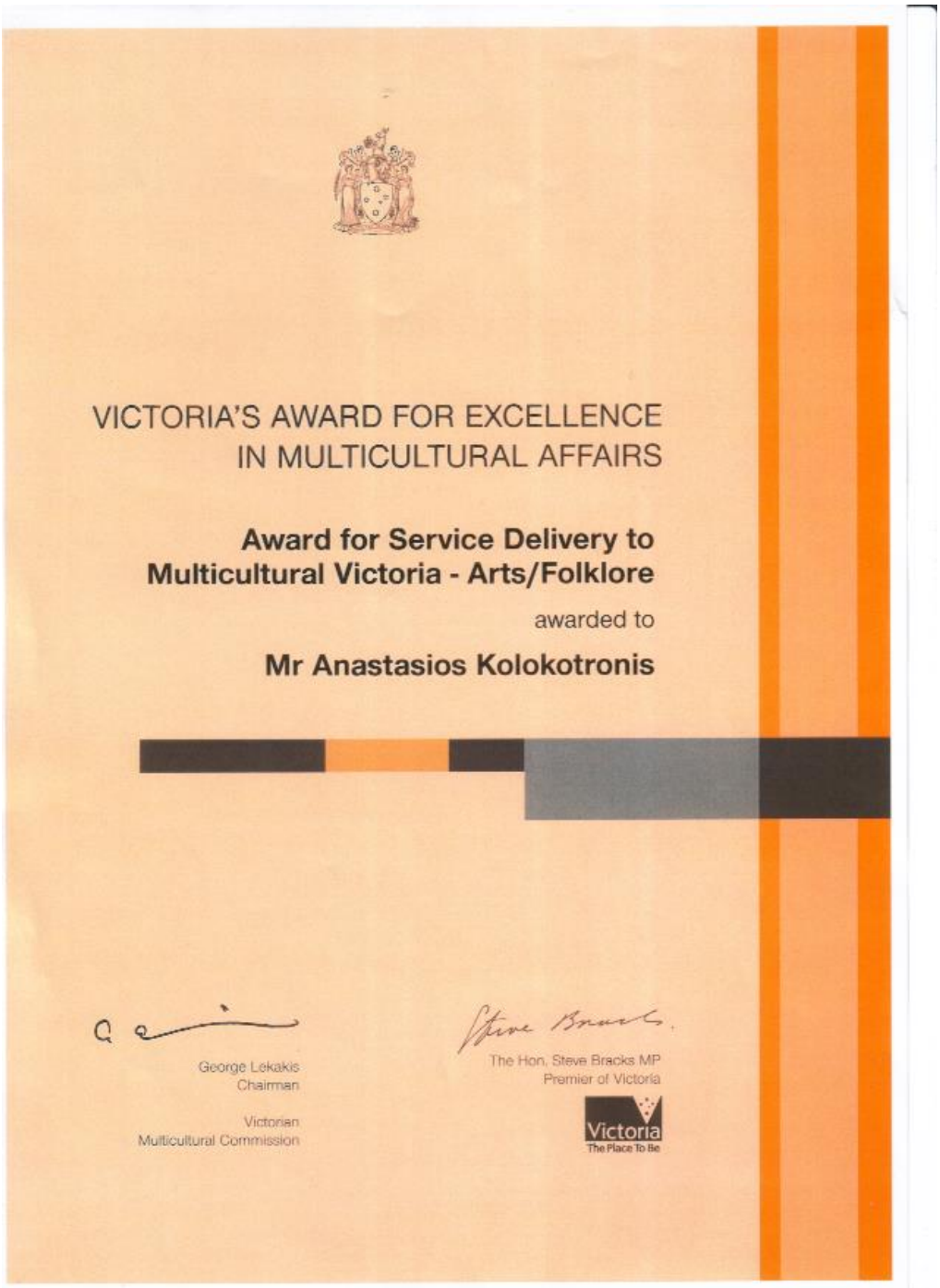

VICTORIA'S AWARD FOR EXCELLENCE
IN MULTICULTURAL AFFAIRS

Award for Service Delivery to Multicultural Victoria - Arts/Folklore

awarded to

Mr Anastasios Kolokotronis

George Lekakis
Chairman

Victorian
Multicultural Commission

The Hon. Steve Bracks MP
Premier of Victoria

Victoria
The Place To Be

Για τα ίδια έργα επίσης η Πολιτειακή Κυβέρνηση της Βικτόρια μέσο του Υπουργείου Πολυπολιτισμού μου απόνεμε το άνω βραβείο

2005 Απονομή Βραβείο από το Υπουργείο Πολυπολιτισμού της Πολιτειακής Κυβέρνησης Βικτορίας από τον εντιμότατο Πρωθυπουργό κύριο Στιβ Μπρακς

2005 Victoria's Award for Excellence in Multicultural Affairs presented to me by the Hon. Steve Bracks MP Premier of Victoria

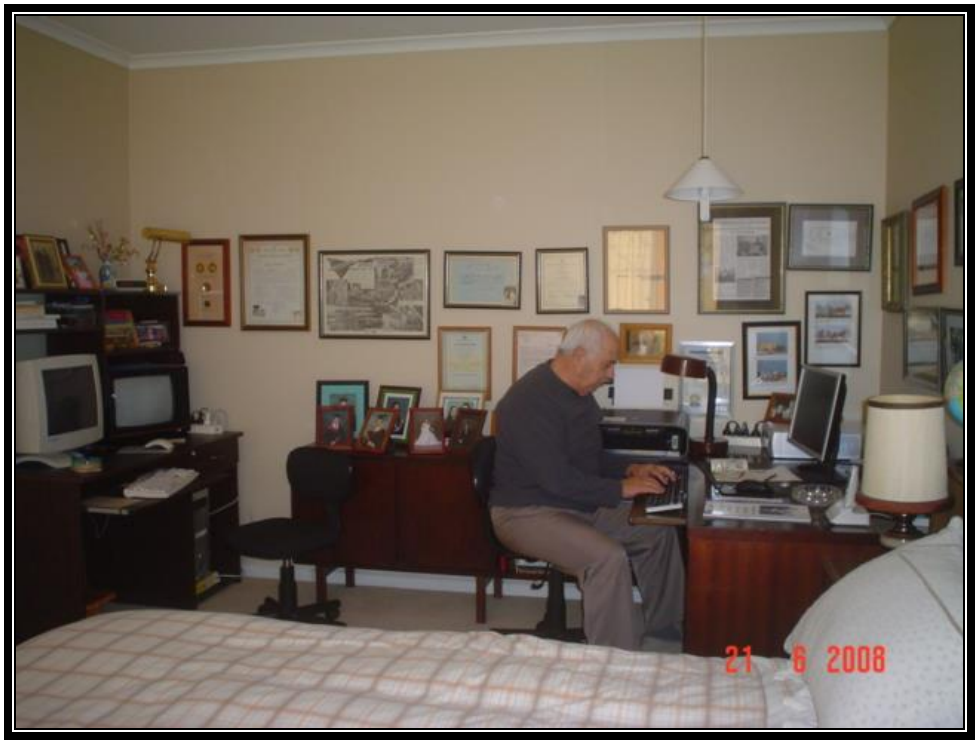

Εδώ κοιμάμαι εδώ θυμάμαι και εδώ γράφω τις αναμνήσεις μου
Here I sleep here I remember and here I write my memories

Tasos Kolokotronis

Στις επόμενες σελίδες για να τιμήσω τους αείμνηστους παππούδες της συζύγου μου Αστέριου και Αμαλίας Γκίνη θα παραθέσω σε μακέτα το κτήριό τους στα Κάτω Πορρόϊα των Σερρών και ένα παλιό Μακεδονίτικο είδος σπιτιού που είδα στα Άνω Πορρόϊα και μερικά άλλα έργα που έκανα μετά το κλείσιμο του ΕΚΕΜΕ. Συνολικά τώρα 25 έργα

In the next pages to respect the memory of the late Asterios and Amalia Gini, my wife's grand parents I will place a replica of their building in Lower Porroia of Serres also an old Macedonian style house that I have had seen in Upper Porroia and some other arts. They've been completed after the closure of EKEME now 25 arts in total

Κάτω Πορρόϊα Σερρών

Μακέτα (μοντέλο). Κτήριο του Αστέριου και της Αμαλίας Γκίνη το γένος Τζαμπάζη και των τέκνων τους Γεωργίου, Μιχάλη και Άννας στα κάτω Πορρόϊα Σερρών που κτίσθηκε κατά το 1890. Χρησιμοποιήθηκε σαν κατοικία τους αλλά και κατά καιρούς σαν ξενοδοχείο, Ιατρείο Φαρμακείο Ειρηνοδικείο και Δημαρχείο με Δήμαρχο τον ίδιο. Τώρα κατοικείται από τα εγγόνια τους και δισέγγονά τους εκεί. Μία από τις εγγονές τους είναι και η σύζυγος μου Χριστίνα Κολοκοτρώνη.

Lower Porroia of Serres

Replica (model) Building which belonged to Asterios and Amalias Gini nee Tsambazi and to their children Georgios, Michalis and Anna in Kato or Lower Porroia Build app. in 1890 and has been used as their residence and also periodically as a Hotel, Surgery Chemist, magistrate court, and Town Hall with himself as Mayor. Now days are resided by their grand children and great grand children there. One of their grand daughters is my wife Christina Kolokotroni.

Tasos Kolokotronis 11-11-08

Η πλευρά αυτή του σπιτιού ήταν η κατοικία τους με πολύ μεγάλο οικόπεδο
This side of the house was their residential quarters in very large size of land

Κατά την ώρα της κατασκευής στο μικρό μου εργαστήριο
During the making of the house in my small workshop

Παραδοσιακό Μακεδονίτικο σπίτι

Μακέτα. Παραδοσιακό Μακεδονίτικο σπίτι των Πορροΐων Σερρών. Παρόμοια σπίτια υπάρχουν ακόμα στην Έδεσσα, Φλώρινα, Καστοριά και σε άλλα μέρη της Μακεδονίας. Τα ζώα που ήταν μέρος της ζωής των κατοίκων τα κρατούσαν στο στάβλο που ήταν στο κάτω μέρος του σπιτιού. Στην αυλή είχαν το πηγάδι για νερό το φούρνο το αποχωρητήριο και το πλύσιμο γινόταν συνήθως έξω κοντά στο νερό.

Traditional Macedonian house

Replica: Traditional Macedonian house of Porroia of Serres. Similar houses still exist in Edessa, Florina, Kastoria and other places in Macedonia Greece. Their livestock which was part of their life were kept in a stable under the main house. In the open yard they had a well of drinking water the baking oven the toilet and the washing was done outside usually close to the water

Tasos Kolokotronis Jan. 2009

Μακέτα Μέρος της αυλής με το πίσω μέρος του σπιτιού
Replica Part of the yard and the back of the house

. Μακέτα Η πρόσοψη του σπιτιού με το στάβλο κάτω και αριστερά το πηγάδι
The front view of the house with the stable under it and the well on the left

Μακέτα Η πίσω και πλάγια όψη του μακεδονικού σπιτιού με το μπαλκόνι και τα προεξέχοντα παράθυρα του σαλονιού που ήταν οι καναπέδες που καθόντουσαν και μπορούσαν να βλέπουν το δρόμο και τον κόσμο .

Replica The back and the side view of the Macedonian house with the balcony and the protruded windows in front of the living room where they would sit in specially made seats and watch the street and the people

Το πλιγούρι ή μπουλγούρι

Είναι χονδροκομμένο ή χοντροκοπανισμένο βρασμένο και αποξηραμένο σιτάρι που χρησιμοποιείται για φαγητά και σούπες αντί ρυζιού. Το σιτάρι επιλέγεται από ποικιλία σκληρού είδους και η παρασκευή του γίνεται σε νερόμυλους με πέτρα ή κυλινδρόμυλους. Παλαιότερα γινότανε μέσα σε μεγάλα πέτρινα ή μαρμάρινα γουδιά που τα σπάνανε με μεγάλες ξύλινες βαριοπούλες σε μικρές δόσεις όπως φαίνεται στη μακέτα

Pligouri or Boulgour

A coarse ground or coarse crashed boiled and dried wheat used for various meals and soups instead of rice. The grain is selected from hard type of wheat and the grinding is done in mills. In the early days the wheat was crashed in large stone or marble mortars with a dip hollow pit using long pointed wooden hammers in small quantities as seen in the replica

Ο Ακονιστής

Ήταν πλανόδιος ακονιστής μαχαιριών και ψαλιδιών και άλλων κοπτικών εργαλείων. Κουβαλούσε στην πλάτη του τον πέτρινο τροχό εφαρμοσμένο σε ειδικό παγκάκι που τον γύριζε με το πόδι του. Τη δουλειά αυτή την έκαναν συνήθως οι γύφτοι στις πόλεις και στα χωριά αντί μικρής αμοιβής ή και ανταλλαγή με διάφορα αγροτικά είδη.

The Sharpener

Was a roving sharpener of knives, scissors and other cutting tools. He carried on his back the round grounding stone fitted on special bench operating it with his foot. This occupation was done mostly by gypsies in town and villages for a small reward of money or for an exchange of farm produce.

Tasos Kolokotronis 2009

Μακέτα. Κατοικία του Αθανασίου και Ανθής Χατζημάρκου και των παιδιών τους Σοφίας, Νίκου, Γιάννη, Αμαλίας, και Βαγγέλη. Κτίσθηκε το 1926 και κατεδαφίστηκε το 2003 και στη θέση αυτή κτίσθηκε πολυκατοικία για τα παιδιά του.

Model-Replica the dwelling of Athanasios and Anthea Hatzimarkos and their children Sophia, Nikos, Giannis, Amalia and Vangelis Build in 1925 and demolished in 2003 to give way for an apartment building for the children

Μακέτα. Το Δημοτικό Σχολείο της Νέας Μαγνησία. Κτίσθηκε το 1936 και κατεδαφίστηκε την δεκαετία του 1970 για ανακατασκευή. Στο σχολεία αυτό φοίτησα μέχρι την Τετάρτη τάξη και διέκοψα το σχολείο λόγω του πολέμου.
Replica: The State School of Nea Magnesia Erected in 1936 and demolished in the mid. 70s for a larger one: I finished grade four and in 1940 due to the WW2 the school shut down

Μακέτα. Κοινοτικό Γραφείο της Νέα Μαγνησίας. Κτίσθηκε το 1939 και το 1940 λόγω του πολέμου έμεινε ημιτελές και αποπερατώθηκε το 1946. Το 1976 κατεδαφίστηκε για να κτισθεί μεγαλύτερο. Στο γραφείο αυτό εργάστηκα ως μαθητευόμενος με τον Γραμματέα Δημήτριο Παπασωτηρίου όλο το διάστημα της κατοχής που λειτουργούσε τότε μέσα στο καφενείο του πατέρα μου.

Replica: The municipal office of Nea Magnesia: the work started in 1939 and interrupted in 1940 due to the war and finished in 1946. During the war the office operated from my father's coffee shop where I worked as an office boy (apprentice) near the secretary Dimitri Papasotiriou.

Tasos Kolokotronis

Μακέτα! Ο Νερόμυλος Νέας μαγνησίας Θεσσαλονίκης κτίσθηκε το 1880 και κατεδαφίστηκε το 1970 λόγω έλλειψης νερού και για τη διάνοιξη της Εγνατίας Οδού.

Replica; The water powered flour mill of Nea Magnisia Thessaloniki build in 1880 and demolished in 1970 due to lack of water and for the construction of Egnatia Road

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Ο Αναστάσιος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε το 1929 στη Θεσσαλονίκη από πρόσφυγες γονείς και μεγάλωσε στη Νέα Μαγνησία που απέχει 9 χιλ. από την πόλη.
Τα παιδικά του χρόνια ήταν τραυματικά λόγω του πολέμου και η παιδεία του έμεινε στάσιμη από το 1940 μέχρι το 1945 που έληξε ο πόλεμος. Μετά τη λήξη του πολέμου εισάγεται στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή της Θεσσαλονίκης για μία τετραετή εκπαίδευση στη γεωπονία και γεωργοτεχνική.
Το 1948 εισάγεται στη Στρατιωτική Σχολή Τεχνιτών στην Αθήνα ως εθελοντής για μία πενταετία και εκπαιδεύεται ως μηχανικός οχημάτων και αρμάτων μάχης και αποστρατεύεται το 1953 με το πτυχίο του μηχανικού Α΄ κατηγορίας.
Τον Δεκέμβριο του 1954 μεταναστεύει στην Αυστραλία με προορισμό το κέντρο μετανάστευσης της Greta στο NSW αλλά λόγω των κακών συνθηκών στο κέντρο φεύγει κρυφά με άλλους και έρχεται στη Μελβούρνη.
Τον Ιανουάριο του 1955 εργάζεται για λίγες μέρες σε εργοστάσιο γύψου και αμέσως βρίσκει δουλειά μηχανικού σε μεγάλη αντιπροσωπεία αυτοκινήτων G.M. Holden.
Έξι μήνες αργότερα με άλλους τέσσερις συμπατριώτες αποφασίζουν να πάνε στην Κουνσλάνδη για να εργαστούν στο κόψιμο του ζαχαροκάλαμου αλλά αποτυγχάνουν και επιστρέφουν στη Μελβούρνη φτωχότερη και χρεωμένοι. Προσγειωμένος τώρα βρίσκει δουλειά στα εργοστάσια κατασκευής πολεμικών αεροπλάνων Commonwealth Aircraft Corporation ως μηχανικός. Στη συνέχεια ακολουθεί η γνωριμία με τη νέο αφιχθείσα νεαρή εκ Θεσσαλονίκης δασκάλα δεσποινίδα Χριστίνα Τζέγκα και σε λίγες μέρες παντρεύονται και αποκτούν δύο κόρες.
Το 1965 για δύο χρόνια εργάζεται στο Department of Civil Aviation και στη συνέχεια στην αεροπορική εταιρεία ANSETT ως ειδικός μηχανικός κινητήρων και εφαρμοστής
Το 1983 ιδιωτεύει και εκπληρώνει ορισμένες επιθυμίες του. Παίρνει μέρος στην αναδιοργάνωση της Ένωσης Θεσσαλονικέων. Εκλέγεται αντιπρόεδρος, πρόεδρος και με την αδελφοποίηση των πόλεων Μελβούρνης και Θεσσαλονίκης διορίζεται μέλος της επιτροπής αδελφοποίησης. Αργότερα τελειώνει το ελληνικό γυμνάσιο. Μετά παίρνει το Vic. Cert of Education και το Basic Electronics από το Broad meadows TAFE.Τις ελεύθερες ώρες ασχολείται με τη ζωγραφική, χειροτεχνία ,κηπουρική, κομπιούτερ, διάβασμα, ποίηση και ταξίδια Έχει γράψει δε την αυτοβιογραφία του την ιστορία του χωριού του που εκδόθηκε στη Νέα Μαγνησία το 2007.
Με τη σύζυγό του Χριστίνα απολαμβάνουν τώρα τους κόπους της σκληρής δουλειάς, τις κόρες, γαμπρούς τα έξι εγγόνια και 8 δισέγγονα που τους γεμίζει χαρά.

THE BIOGRAPHY OF ANASTASIOS KOLOKOTRONIS

Anastasios Kolokotronis born in Thessaloniki Greece in 1929 and grew up in the nearby village Nea Magnesia. His parents were Greek refugees from Turkey who settled in Greece after the disastrous war in 1922. His childhood years were traumatic due to the Second World War and the occupation of Greece from the German forces during which his education disturbed for more than 4 years.

After the war in 1944 he enrolled for a four years course at the American Farm School of Thessaloniki to study agriculture

In 1948 he joined as a volunteer for a five year training course with the Greek Royal Electrical and Mechanical Engineers and became a qualified A' grade mechanic

In December 1954 arrived in Sydney Australia as a migrant and settled temporarily at the Greta migrant training camp in NSW. Because of the harsh situation there and the hot weather, flies and mosquitoes, he, with some others left for Melbourne where he had friends and compatriots. In January 1955 he found a job as a labourer at a plaster factory and a few weeks later he gets a job as a motor mechanic in South Melbourne at the Queens Bridge Motors for Holden cars with good wages

Six months later he and four other friend formed a group and decided to go to Babinda in Queensland to cut sugar canes for more money but their attempt failed due to the weather conditions and other factors and two months later almost broke returned to Melbourne where soon he finds a job at the Commonwealth Aircraft Corporation as an aircraft jet engine assembler and later qualifies to become an aircraft mechanic

Soon follows the acquaintance with the newly arrived young teacher from Greece of Miss Christina Tzega and within a month they got married and some years later they have two lovely daughters

In 1965 he gets a mechanics job with the Department of Civil Aviation and in 1967 with the Ansett Airlines of Australia as an aircraft mechanic and in 1983 retires on a package offer. Soon after he fulfils some of his dreams He studies Greek to get the high school certificate and after that he studies English and gets the VCE (Victorian Certificate of Education in English) and soon after he studies two years as a hobby basic electronics at the Broadmeadows TAFE.

He also shows interest in the Greek community organisations and involves reorganizing the Thessalonica Association. Now as a vice president and after as a president in 1984 he participates in negotiating as the City of Thessaloniki to become a sister city with Melbourne and at the same time he becomes a member in the sistership committee for six years

During the period of his retirement and until now he spends time painting, drawing, and writing. He has written his autobiography and other books, poems and made models (replicas) of houses of his village, agricultural tools and machines and all the horse carts of the last century which none of them are any more in existence.

They are all the memories he left back home

Now with his wife Christina he enjoys the company of their two daughters their six grand children and 8 great grand children and does some travelling in Australia.

****

Ευχαριστώ που διαβάσατε το βιβλίο που έγραψα ο ίδιος και για τυχόν λάθη μου ζητώ συγνώμη

Thank you for reading my self written book and in case I've made any mistakes I apologize

ΠΕΡΙΕΧΩΜΕΝΑ-CONTENTS

	Page
Προλεγόμενα- Preface	2
Μικρές ιστορικές περίοδοι- Short historical periods	3
Το ξεκίνημα της ζωής μου στην Αυστραλία – Starting my life in Australia	11
Έργα ελληνικής λαϊκής τέχνης- Greek Art/Folklore	18
Χειροτεχνίας Έκθεση ΕΚΕΜΕ- An Art Exhibition at NCHSR	19
Το πατρικό μου σπίτι και καφενείο- My parents house and coffee shop	21
Η εκκλησία του χωριού- The village church	23
Σύντομη ιστορία του χωριού- Short history of the village	24
Κτίριο του Α. Χατζημάρκου- The building of A. Hadjimarkos	25
Τα προσφυγικά σπίτια-The refugees houses	26
Τα μεταφορικά μέσα – The transportation system	28
Τα γεωργικά εργαλεία- The farming tools and implements	39
Ο Λευκός Πύργος- The White Tower	44
Σκίτσα- Drawings	45
Τα εγκαίνια της έκθεσης- The opening of the exhibition	49
Ποίημα η Θεσσαλονίκη- Poem	48
Σημείωση-Note	50
Απονομή βραβείου Τοπικής Αυτοδιοίκησης - Community Awards 2005	54
Απονομή βραβείου Πολιτειακής Κυβέρνησης Υπουργείο Πολυπολιτισμού	55
Victoria's Award for Excellence in Multicultural Affairs	55
Απονομή βραβείου από το πρωθυπουργό Presentation of the award by the premier.	56
Το γραφείο με το υπνοδωμάτιο My office and the bedroom	57
Το σπίτι στα Κάτω Πορρόϊα. The House in Lower Porroia	58
Την ώρα της κατασκευής. The house in the making	59
Παραδοσιακό Μακεδονίτικο σπίτι. Traditional Macedonian house	60
Σπίτι και η πλάγια όψη. The front and the side view	58
Η πίσω και πλάγια όψη του σπιτιού. The back and side view of the house	59
Ο ξυλοκόπος The wood cutter	60
Το πλιγούρι Pligouri or Boulgour	63
Ο ακονιστής The sharpener	64
Οικία Αθαν. Χατζημάρκου- Athan Hadjimarkos house	65
Δημοτικό Σχολείο Ν. Μαγνησίας – State School of N Magnisia	66
Κοινοτικό Γραφείο Νέας Μαγνησίας.- Municipal Office of Nea Magnesia	67
Ο Νερόμυλος Ν Μαγνησίας – The water powered flour mill	68
Βιογραφία Biography	70

ΤΕΛΟΣ – THE END